

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

MET HET BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

05-12-2000

10:15 uur

mardi

05-12-2000

10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

- Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "de billijke vergoeding" (nr. 2662) 1
Sprekers: Trees Pieters, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Mondelinge vraag van mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Justitie over "het systeem van de beroepsopleiding en de voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelden" (nr. 2729) 2
Sprekers: Marie-Thérèse Coenen, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de oprichting van de adviesraad voor de magistratuur" (nr. 2745) 4
Sprekers: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Samengevoegde mondelinge vragen van 6
 - de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over 'de inbraakgolf die Vlaanderen reeds geruime tijd teistert' (nr. 2758)
 - de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over 'het georganiseerd karakter van het toenemend aantal diefstallen in Vlaanderen' (nr. 2772)
Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Justitie over "de financiële hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden" (nr. 2759) 11
Sprekers: Frieda Brepoels, voorzitter van de VU&ID-fractie, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de verwerving van de Belgische nationaliteit" (nr. 2794) 15
Sprekers: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Samengevoegde mondelinge vragen van 17
 - de heer Richard Fournaux aan de minister van Justitie over 'de spelwet' (nr. 2756)
 - de heer Vincent Decroly aan de minister van Justitie over 'het toenemend aantal kansspelinrichtingen in de grenssteden' (nr. 2818)
 - de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over 'de wet op de kansspelen en de problematiek van de gokverslaving' (nr. 2847)
Sprekers: Richard Fournaux, Vincent Decroly, Jan Mortelmans, Marc Verwilghen, minister van Justitie

SOMMAIRE

- Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la rémunération équitable" (n° 2662) 1
Orateurs: Trees Pieters, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de Mme Marie-Th. Coenen au ministre de la Justice sur "le système de formation professionnelle et la libération conditionnelle pour les condamnés" (n° 2729) 2
Orateurs: Marie-Thérèse Coenen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'instauration du conseil consultatif de la magistrature" (n° 2745) 4
Orateurs: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Questions orales jointes de 6
 - M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur 'la vague de cambriolages qui sévit en Flandre depuis assez longtemps' (n° 2758)
 - M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur 'le caractère organisé d'un nombre croissant de cambriolages en Flandre' (n° 2772)
Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de la Justice sur "l'aide financière de l'Etat aux victimes d'actes intentionnels de violence" (n° 2759) 11
Orateurs: Frieda Brepoels, présidente du groupe VU&ID, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'obtention de la nationalité belge" (n° 2794) 15
Orateurs: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Questions orales jointes de 17
 - M. Richard Fournaux au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux' (n° 2756)
 - M. Vincent Decroly au ministre de la Justice sur 'la multiplication de cercles de jeux dans certaines villes frontalières' (n° 2818)
 - M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux de hasard et la problématique de la dépendance du jeu' (n° 2847)
Orateurs: Richard Fournaux, Vincent Decroly, Jan Mortelmans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen 22
aan de minister van Justitie over "de
evaluatieopdracht inzake de drugwetgeving" (nr.
2832)

Sprekers: **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen,**
minister van Justitie

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre 22
de la Justice sur "la mission d'évaluation de la
législation en matière de drogues" (n° 2832)

Orateurs: **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen,**
ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 5 DECEMBER 2000

10:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 5 DÉCEMBRE 2000

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.18 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.

La séance est ouverte à 10.18 heures par M. Fred Erdman, président.

01 Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "de billijke vergoeding" (nr. 2662)

01 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la rémunération équitable" (n° 2662)

01.01 **Trees Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een aantal maanden geleden heb ik reeds een vraag gesteld over de billijke vergoeding, meer specifiek over de inning ervan. Ik was toen trouwens niet het enige parlamentslid dat vragen stelde over dit aanslepende dossier.

De inning door de aangestelde vennootschappen verliep immers op een allesbehalve efficiënte manier. Nu de geïnde bedragen aan de artiestenuitvoerders moeten worden uitbetaald, blijkt ook dat bijzonder moeilijk te gaan. Naar verluidt zouden reeds 660 miljoen frank aan taksen geïnd zijn. De gerechtigden hebben daarvan tot vandaag echter nog geen frank gezien wegens de grote onenigheid tussen de betrokken vennootschappen, met name Microcam en Uradex. Men zegt dat alleen al in 1996 en 1997 ongeveer 150 miljard frank geïnd werd, maar dat dit bedrag zou opgaan aan de vergoeding van werkingskosten. Dit alles is informatie van horen zeggen.

Ik vraag me af of het niet beter is beide instellingen te fuseren tot één instelling die én voor de inning, én voor de betaling van de artiestentaks instaat. Mijnheer de minister, mijn vraag is tweeledig. Hebt u reeds initiatieven genomen om te verhelpen aan deze problematiek? Indien ja,

wat zijn uw concrete voorstellen?

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen collega Pieters gerust te stellen. In dit dossier ging het van in het begin slecht. Het gaat om een wet, tot stand gekomen in 1995 en 1996. De beheersvennootschappen die toen in het leven geroepen zijn, zijn niet in staat geweest de zaak naar behoren op te lossen. We zitten nu met een probleem dat in 1996 gecreëerd is en waar toen onvoldoende aandacht aan besteed is. Er bestaan inderdaad twee beheersvennootschappen van de rechten van de uitvoerende kunstenaars. U hebt ze genoemd: Microcam en Uradex. Die beheersvennootschappen beheren hoofdzakelijk twee rechten: de billijke vergoeding en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is op 1 augustus 1995 in werking getreden. Het bedrag van het deel voor uitvoerende kunstenaars van deze vergoeding is ondertussen opgelopen tot 401 miljoen BEF. U sprak daarnet over 150 miljard BEF. Indien er voor 150 miljard BEF geïnd was, waren er waarschijnlijk minder problemen. De billijke vergoeding is op 8 juli 1996 in werking getreden. Dat is de tweede component. Het bedrag van het deel voor uitvoerende kunstenaars is ondertussen opgelopen tot meer dan 265 miljoen BEF. De cijfers door u geciteerd zijn juist. Die bedragen zijn op dit ogenblik echter geblokkeerd in afwachting van het bepalen van de delen van elk beheersvennootschap.

De verdeling van deze rechten vereist een vaste, stabiele en autonome structuur. Het ministerie van Justitie heeft aan de vennootschappen begin dit jaar het oprichten van een dergelijke structuur gevraagd. Dat moet de mogelijkheid bieden om de gemeenschappelijke verdeelregels voor beide vennootschappen uit te werken en een grotere

synergie tussen beide vennootschappen te realiseren. Ik denk dat de behoeften van beide vennootschappen op vlak van inning en verdeling, de middelen waarover de vennootschappen moeten kunnen beschikken om aan die behoeften te voldoen, de middelen waarover de vennootschappen thans beschikken en de mate waarin de middelen kunnen worden samengebracht, moeten vastgesteld worden.

Ook de vertegenwoordiging in het buitenland van het repertorium van elke vennootschap onder gelijkwaardige voorwaarden en de vertegenwoordiging in België van het buitenlands repertorium in een vast juridisch kader moeten gewaarborgd worden. Een nauwere samenwerking tussen de twee vennootschappen was een mogelijkheid. Een andere mogelijkheid was de oprichting van een gemeenschappelijk vennootschap door Uradex en Microcam. Een laatste mogelijkheid was een fusie van Uradex en Microcam. U hebt het daarnet aangehaald. Het gaat hier om twee eigen rechtspersoonlijkheden die een eigen leven leiden. Ze zijn door mijn voorganger in het leven geroepen. Ze functioneren blijkbaar niet naar behoren. Ik heb geprobeerd ze tot eenstemmigheid te brengen en ze te overtuigen een inspanning te doen.

Er zijn verschillende vergaderingen gehouden. Een eerste vergadering vond plaats op 5 september 2000 in het ministerie van Justitie en poogde de beheersverplichting van de rechten die hen werden toevertrouwd even in herinnering te brengen en hen te vragen een keuze te maken. Tegen 30 september 2000 zouden ze een antwoord geven op de vragen betreffende de interne werking van het gemeenschappelijke vennootschap. Deze vragen moesten voor de mogelijke oprichting van een gemeenschappelijk vennootschap opgelost worden. Tegen 15 oktober 2000 moest de definitieve versie van de statuten van de gemeenschappelijke vennootschap klaar zijn. Dat waren de twee opdrachten die gegeven zijn.

Ik moet zeggen dat op 15 oktober 2000, na de termijn van een onderhandelingsprocedure van ten minste 18 maanden, de twee vennootschappen er nog altijd niet in waren geslaagd om de voornoemde vragen in punt 1 te beantwoorden. Het ministerie van Justitie diende vast te stellen dat de vennootschappen Microcam en Uradex niet in staat waren de rechten die aan hen werden toevertrouwd te beheren en ik heb dus overwogen om de vergunning onmiddellijk in te trekken.

Vervolgens heb ik twee alternatieven voorgesteld. Het eerste alternatief was een arbitrage opzetten met als doel de vragen te regelen betreffende deze vennootschap die alleszins moet beantwoorden aan de waarborgen die nodig zijn om die taak te kunnen vervullen. Het tweede alternatief bestond in de onmiddellijke intrekking van de vergunning van beide vennootschappen, rekening houdend met de onmogelijkheid waarin ze zich bevinden om de rechten te beheren die aan hen zijn toevertrouwd.

Ten gevolge van de voorgenomen intrekking van vergunning is dan een initiatief genomen door mijn administratie om de onderhandelingen te organiseren met de meeste geledede partij met het oog op de oprichting van één beheersvennootschap van de rechten van de uitvoerende kunstenaars. Dat is de enige mogelijkheid die nog bestaat om uit de impasse te geraken. Ik moet alleen vaststellen dat eens te meer, nadat de wetgever in al zijn wijsheid heeft bepaald om een materie te laten regelen via beheersvennootschappen, deze beheersvennootschappen, met de onafhankelijkheid die hen kenmerkt, er maar niet in slagen om orde op zaken te stellen. Dat roept heel wat vragen op met betrekking op tot de praktische omzetting van de wet terzake.

01.03 Trees Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat we hierdoor een punt kunnen zetten achter de discussie omtrent de billijke vergoeding. Ik ben daar absoluut tegen, ik zeg u dat heel duidelijk. Ik denk dat heel veel collega's daar ook niet voor te vinden zijn gezien de complexiteit die daaruit voortvloeit. De minister zegt dat dit een voornemen is. Ik neem aan dat het allemaal niet zo eenvoudig verloopt, maar ik hoop dat hij er werk van maakt en verder praat met de administraties om uiteindelijk te komen tot één inrichting.

De voorzitter: De bundeling van al uw vragen en de antwoorden die u gekregen hebt, zal een goede leidraad zijn bij de beoordeling van hoe het nu verder moet.

01.04 Trees Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik ben niet de enige geïnteresseerde.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

02 Question orale de Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de la Justice sur "le système de formation professionnelle et la libération conditionnelle pour les condamnés"

(n° 2729)

02 Mondelinge vraag van mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Justitie over "het systeem van de beroepsopleiding en de voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelden" (nr. 2729)

02.01 Marie-Thérèse Coenen (ECOLOGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, il me revient que le centre pénitentiaire Ecole de Marneffe développe une politique très dynamique en matière d'occupation des détenus et organise plusieurs ateliers. De plus, plusieurs formations professionnelles sont possibles. Mais on remarque une différence de rémunération entre le fait de s'inscrire dans un atelier de production ou de choisir une formation professionnelle. Le premier est payé de 30 à 45 francs l'heure, cela dépend de l'atelier et de la productivité. La formation plafonne à 25 francs l'heure. Ce n'est pas nécessairement très stimulant et beaucoup font le choix d'une rentabilité immédiate plutôt que de se former en vue d'une réinsertion à moyen terme.

Sur quels critères se forment les rémunérations dans les prisons? N'y a-t-il pas moyen de mettre sur le même pied une formation qualifiante et valorisante? N'y a-t-il pas moyen d'accorder une prime pour inciter ceux et celles qui veulent suivre un cursus en préparant ainsi leur réinsertion professionnelle?

De même, une inquiétude très forte se fait jour au sein des détenus, les durées des peines tendant à s'allonger. Les libérations conditionnelles se font de plus en plus rares et sont de plus en plus difficiles à obtenir, au vu de leur complexité. Pour beaucoup de cas, les juges ont prononcé des condamnations en tenant compte de la loi Lejeune et donc du principe de la libération conditionnelle. Or, celle-ci n'est plus ou peu appliquée. Les condamnés ne connaissant pas très bien les critères d'évaluation, ils ressentent ces mesures comme une nouvelle condamnation, une condamnation secondaire.

Une question les préoccupe beaucoup: comment évolue la pratique de la libération conditionnelle? Est-ce une impression des détenus ou est-ce une réalité qui se traduit dans les chiffres? Ne serait-il pas nécessaire de clarifier les règles du jeu, de manière à éviter à certains de fausses espérances de libération?

02.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, madame Coenen, votre question contient deux axes: la gratification des détenus,

d'une part, la libération conditionnelle, d'autre part.

En ce qui concerne la gratification des détenus, l'article 103 des instructions générales pour les établissements pénitentiaires dispose que le tarif relatif aux travaux domestiques et à l'entretien du mobilier et des bâtiments est fixé par le ministre. En application de cet article, une circulaire du 29 juillet 1998 détermine les gratifications allouées aux détenus, y compris ceux qui suivent une formation professionnelle. Cette gratification s'applique à tous les établissements du royaume. Le minimum est ainsi de 25 francs par heure pour les travailleurs les moins expérimentés ou qualifiés; il est de 28 francs par heure pour les travailleurs considérés comme expérimentés ou qualifiés. Le minimum est enfin de 32 francs par heure pour des travailleurs qui ont fourni la preuve d'une qualification supérieure ou qui sont chargés de la surveillance d'installations techniques spécialisées.

La circulaire précise que les détenus qui suivent des cours dans le cadre d'une formation professionnelle reçoivent 25 francs par heure, montant qui peut être porté à 28 francs par heure pour ceux qui font preuve d'une application particulière ou qui réussissent une formation. Ceci rencontre votre proposition concernant l'octroi d'une prime.

En pratique, les détenus sont gratifiés non seulement pour les heures de cours, mais aussi pour les heures d'études exigées pour la formation suivie.

Lorsqu'il s'agit d'un travail en atelier dont le produit est livré au secteur privé, la règle du plus offrant est d'application. Cette règle entraîne, dans un certain nombre d'établissements - par exemple, le centre pénitentiaire Ecole de Marneffe que vous venez de citer -, des taux plus favorables que la moyenne.

Les autres catégories de travail sont davantage soumises aux contraintes budgétaires du secteur public et donc relativement moins bien rémunérées, même si dans certains cas des tarifs supérieurs au minimum peuvent être appliqués, notamment pour les travaux particulièrement lourds.

Le bénéfice produit globalement par le travail en atelier permet à la Régie du travail pénitentiaire de financer les sommes allouées aux détenus qui suivent une formation professionnelle. Aligner les taux applicables à la formation professionnelle sur les travaux les mieux rémunérés compromettrait

ces travaux puisque le travail est généralement perçu comme plus pénible en soi qu'une formation. Ce caractère pénible justifie un certain décalage par rapport à la formation afin de maintenir un équilibre. Le taux de rémunération est, par ailleurs, revu périodiquement en fonction de l'évolution des prix, d'une part, et des possibilités budgétaires, d'autre part.

En ce qui concerne la libération conditionnelle, la loi Lejeune a été abrogée par la nouvelle loi du 5 mars 1998. Cette nouvelle loi, entrée en vigueur le 1er mars 1999, offre de nombreuses garanties aux détenus, notamment au niveau du débat contradictoire et énumère les critères à prendre en considération pour l'octroi d'une libération conditionnelle. Le détenu doit présenter un plan de reclassement, à travers lequel apparaît sa volonté de se réinsérer dans la société. En outre, il ne peut y avoir de contre-indications impliquant un risque sérieux pour la société ou constituant obstacle aux conditions de réinsertion sociale du condamné. Ces contre-indications ont trait aux possibilités de reclassement du condamné, à sa personnalité, à son comportement en détention, au risque de voir l'intéressé commettre de nouvelles infractions et enfin à son attitude à l'égard des victimes.

Les libérations conditionnelles sont désormais octroyées par une commission de libération conditionnelle. Il s'agit d'une commission indépendante, présidée comme vous le savez par un magistrat.

Les données en ma possession - non officielles en ce qui concerne l'année 2000 - concernant le nombre de libérations conditionnelles et libérations provisoires en vue d'une libération conditionnelle sont les suivantes:

- en 1995, 725;
- en 1996, 758;
- en 1997, 892;
- en 1998, 919.

L'année 1999 peut difficilement être prise en considération puisque les deux systèmes ont été d'application.

Du 1er janvier au 15 novembre 2000, 651 libérations conditionnelles ont été octroyées par différentes commissions.

Actuellement, rien n'indique une réduction substantielle du nombre des libérations conditionnelles octroyées à la suite de la nouvelle loi relative à la jurisprudence des commissions.

Pour pouvoir comparer les chiffres, il faut savoir combien de condamnés répondaient aux

conditions exigées pour l'obtention d'une libération conditionnelle. Une étude approfondie doit donc être entreprise.

A l'heure actuelle, la commission Holsters œuvre à l'introduction d'un tribunal d'application des peines. Cela implique qu'à l'avenir, certains éléments seront encore adaptés en fonction des conclusions de cette commission. Voilà, monsieur le président, la réponse que je voulais adresser à Mme Coenen.

02.03 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, on a, effectivement, signalé à plusieurs reprises que le plan de reclassement du détenu fait partie du programme établi en vue de bénéficier d'une libération conditionnelle ainsi que de la formation qualifiante que les détenus peuvent suivre en prison. Nous sommes donc en présence de deux volets d'une même réalité qui peuvent se conjuguer: le fait d'acquérir un métier en suivant des formations qualifiantes et le développement d'un projet de réinsertion cohérent et adapté dans la société civile.

Personnellement, je désirerais un soutien très clair dans le cadre de ce projet global, qui concerne chaque personne. Par ailleurs, je voudrais faire remarquer que les formations suivies en prison n'aboutissent pas nécessairement à une reconnaissance de la qualification acquise, ce qui rend difficile la valorisation de cet apprentissage dans la société civile. Des accords peuvent-ils être conclus? Existe-t-il des pistes? Des réflexions sont-elles menées dans le sens d'une coopération avec les communautés puisque cette matière relève de leurs compétences?

02.04 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, chère collègue, sur ce point, il faut tenir compte de deux éléments: les travaux de la commission Holsters qui ne peuvent être croisés par d'autres initiatives qui seraient mises sur pied. Par ailleurs, comme vous l'avez souligné, les compétences des communautés doivent également être prises en considération. A l'heure actuelle, nous essayons d'entretenir un contact régulier avec les communautés pour examiner de quelle façon cette problématique, du reste évoquée par votre question, peut évoluer.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de oprichting van de adviesraad voor de

magistratuur" (nr. 2745)

03 Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'instauration du conseil consultatif de la magistrature" (n° 2745)

03.01 Jo Vandeurzen (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag is reeds zijdelings aan bod gebracht tijdens de bespreking van de beleidsnota en de begroting, maar aangezien ik vind dat het een belangrijk onderdeel betreft van de vroeger gesloten akkoorden en de totstandgekomen wetgeving, durf ik de vraag precies en formeel te stellen.

De adviesraad voor de magistratuur is een representatief orgaan van de magistraten. Terloops laat ik opmerken dat algemeen wordt verondersteld dat de Hoge Raad ook de bevoegdheid heeft om de belangen en de waardigheid van het ambt te bewaken, wat niet helemaal correct is. Immers, het is de verkozen adviesraad, uitsluitend uit magistraten samengesteld, die hiermee belast is. Er is dus een substantieel verschil met de Hoge Raad.

De adviesraad voor de magistratuur werd opgericht bij wet van 8 maart 1999. Daarin werd bepaald dat de verkiezingen ervan voor de eerste maal samen met die voor de Hoge Raad voor de Justitie moeten plaatsvinden. Omdat ze wegens een aantal omstandigheden niet doorgingen, werd in het koninklijk besluit van 13 juni 1999 de verkiezingsprocedure opnieuw geïnitieerd. Tot vandaag zijn er nog geen verkiezingen geweest, wel een oproep tot de kandidaten. Ik heb overigens vernomen dat er niet onmiddellijk een massale belangstelling voor is. In ieder geval, de desbetreffende wet is tot nu toe niet uitgevoerd.

Vandaar mijn vraag wat de minister en de regering van plan zijn om alsnog uitvoering aan die wet te geven. Het koninklijk besluit van 13 juni zegt dat de secretaris-generaal van het ministerie, of zijn vervanger de eerste verkiezingen moet organiseren. Is daartoe reeds een initiatief genomen? Wat is de stand van zaken?

Wat is volgens de minister de reden dat er geen gevolg is gegeven aan de tot tweemaal toe gepubliceerde oproep tot de kandidaten? Kunnen we het euvel verhelpen?

Wordt de oprichting van de adviesraad door de regering beschouwd als een prioriteit, initiatief dat zij in ieder geval moet uitvoeren?

Mijn voornaamste vraag gaat natuurlijk over de timing die de minister voorstelt. In amendementen

op de wetteksten inzake de algemene vergadering van de vrederechters wordt verwezen naar de te wijzigen wet betreffende de adviesraad. Het is dus belangrijk dat we het vooropgestelde tijdschema kennen om de verkiezingen alsnog te laten organiseren.

03.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer Vandeurzen, voorafgaandelijk, u bent niet de enige Limburger die met deze materie begaan is of daaromtrent het woord voert, overigens terecht.

Wat uw eerste vraag betreft, er zijn tot nu toe twee pogingen ondernomen om de adviesraad voor de magistratuur te verkiezen. Een eerste poging geschiedde met een oproep tot de kandidaten op 4 september 1999 met het oog op de verkiezingen die op 3 december 1999 zouden worden gehouden. De verkiezingen moesten echter worden afgeblazen, omdat er onvoldoende geldige kandidaturen overbleven om alle wettelijk voorziene plaatsen in te vullen. Op 4 november 1999 werd er een nieuwe oproep tot de kandidaten gedaan, met het oog op verkiezingen die op 2 februari 2000 zouden worden gehouden. Weerom waren er onvoldoende kandidaten voorhanden, zodat de verkiezingen eens te meer moesten worden geannuleerd.

Vooraleer een nieuwe verkiezingsronde wordt aangevat, werd beslist om het koninklijk besluit houdende de regeling van de verkiezingsprocedure aan te passen.

Dat moet een tweede oproep mogelijk maken, zonder dat de procedure ab initio opnieuw diende te worden gestart, wat nu wel het geval is. Er werd ook beslist de wet aan te passen om, enerzijds, een onduidelijkheid met betrekking tot de magistraten van het parket-generaal van het Hof van Cassatie weg te werken en, anderzijds, de verkiezing van de zogenoemde lekenrechters te laten vallen, omdat dit een zeer problematische aangelegenheid is.

Deze wettelijke aanpassingen werden ingediend als amendement op het wetsvoorstel met betrekking tot de algemene vergadering van de vrede- en politierechters. Die vergadering is voor vandaag of morgen gepland; we kunnen dan meteen dat probleem oplossen.

Ten tweede, er is wel degelijk gevolg gegeven aan de oproepen tot kandidaatstelling, maar het is spijtig dat het aantal kandidaten nog onvoldoende is. Ik ben niet de aangewezen persoon om te antwoorden op de vraag waarom die reactie zo lauw was. Alleen de magistratuur is in staat hierop

een antwoord te geven. Ik stel vast dat sommige kandidaten zeer geïnteresseerd zijn, maar het blijven wel rari nantes. De administratie heeft er in ieder geval het raden naar. Het is misschien te wijten aan het feit dat de adviesraad een orgaan is met een louter administratieve bevoegdheid. Zijn adviezen zijn bovendien niet bindend en niet schorsend. Dat kan ook aan de basis liggen van de lauwe reactie.

Uw derde vraag is een belangrijke vraag, die u trouwens ook naar aanleiding van het begrotingsdebat hebt gesteld. Vermits in de oprichting van een adviesraad is voorzien door de wet van 8 maart 1999, moet de wil van de wetgever ook op dit vlak uitgevoerd worden. Er wordt thans gewerkt aan een wijziging van de voormelde wet die betrekking heeft op de samenstelling van de kiescolleges. Er heeft zich hier een probleem voorgedaan met de leden van het Openbaar Ministerie bij het Hof van Cassatie. Als die aanpassing samen met de aanpassingen over de organisatie van de verkiezing kan worden doorgevoerd, dan moet het mogelijk zijn een derde en laatste oproep te lanceren. Die oproep moet dan leiden tot de totstandbrenging van de adviesraad.

03.03 Jo Vandeurzen (CVP) Mijnheer de minister, mag ik het zo samenvatten dat er naar aanleiding van de discussie over de wet op de algemene vergadering van de vrederechters, een aantal wijzigingen worden aangebracht in de wet op de adviesraad? We hebben hier dus te maken met een soort programmawetje dat hier spontaan tot stand komt. Op andere momenten heb ik gehoord dat ik geen amendementen mocht indienen op wetten die daar geen betrekking op hadden. We zullen het dus blijkbaar toch doen. Ook het koninklijk besluit wordt gewijzigd, waardoor een tweede oproep mogelijk wordt. Daarna komen er opnieuw verkiezingen. Ik dank de minister voor het antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Samengevoegde mondelinge vragen van
- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over 'de inbraakgolf die Vlaanderen reeds geruime tijd teistert' (nr. 2758)
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over 'het georganiseerd karakter van het toenemend aantal diefstallen in Vlaanderen' (nr. 2772)

04 Questions orales jointes de
- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur 'la vague de cambriolages qui sévit

en Flandre depuis assez longtemps' (n° 2758)
- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur 'le caractère organisé d'un nombre croissant de cambriolages en Flandre' (n° 2772)

04.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onlangs verschenen in de media berichten over de inbraakgolf die de laatste maanden ons land en meer in het bijzonder Vlaanderen teistert. Blijkbaar is de rijkswacht erin geslaagd die inbraakgolf in kaart te brengen en heeft zij de actieve bendes kunnen achterhalen, net als de landen waaruit die afkomstig zijn. Uiteindelijk gebeurt het nogal veel in dit land dat iets wordt uitgebracht, dat de media en het Parlement erop inspelen, dat daarover vragen worden gesteld en u daarop antwoordt, en dat enkele weken daarna alles weer in de gewone plooi valt. Die inbraakgolf is immers geen nieuw of recent fenomeen, maar iets dat al jaren gebeurt.

De heer Van Parys zal mij toestaan even te verwijzen naar iets dat gebeurde toen hij minister van Justitie was. Ik heb toen een interpellatie gehouden over het opheffen van de Goliathcel. Deze cel was speciaal opgericht met nationale bevoegdheid en onder een nationale magistraat omdat Gent en omstreken maanden werden geteisterd door - vooral Roemeense - bendes. Daarmee wil ik maar zeggen dat dit niks nieuws is en wij daar al jaren mee worden geconfronteerd. Daarom ook stel ik dit vrij scherp: het is mooi te weten waar die inbraakgolf zich overal manifesteert - wij hebben daarover een mooi kaartje gekregen van de rijkswacht - en het is mooi om weten vanwaar die bendes afkomstig zijn, maar als ik de commentaar lees van de veiligheidsexpert van de eerste minister, professor De Ruyver, wat moet ik daarvan denken? Ik bedoel het interview dat hij weggaf aan De Standaard op 23 november 2000 en waarin hij eigenlijk zegt dat men daartegenover machteloos staat. Dat is wat mij het meest verontrust. De veiligheidsexpert noemt als beste oplossing het economisch steunen van de Oost-Europese landen. Dat is een waarheid als een koe. Men moet niet gestudeerd hebben om te beseffen dat de problemen ter plaatse moeten worden opgelost, om te vermijden dat zij hierheen komen. Als men echter vraagt of het nuttig is om rogatoire commissies naar de landen van oorsprong te sturen, vraagt hij wat dat allemaal bijbrengt. Als men dergelijke zaken leest, getuigt dit interview van grote ontmoediging.

Wij moeten dan de vraag stellen welke oplossing het ministerie van Justitie daarvoor zal bieden. Men wordt immers geconfronteerd met mensen

die blijkbaar goed zijn opgeleid. Als de persberichten en de verslagen van de rijkswacht juist zijn, dan zouden die bendes ginder zelfs een opleiding krijgen.

Als die informatie vervat in de persberichten en de politieverslagen juist is, dan zouden die benden aldaar worden opgeleid. Tijdens die opleiding zouden zij vertrouwd worden gemaakt met ons rechtssysteem en leren zij omgaan met verhoortechnieken teneinde zo weinig mogelijk gegevens prijs te geven. Zij zouden zelfs worden voorbereid op een eventuele voorlopige hechtenis van drie tot vier maanden.

Mijnheer de minister, een tiental jaren geleden kwam er een wetwijziging tot stand waarbij de criteria tot toepassing van de voorlopige hechtenis, werden verstrengd. De voorlopige hechtenis mag slechts worden toegepast in uiterst dringende of noodzakelijke gevallen en in het belang van het onderzoek. Het belang van het onderzoek mag evenwel niet leiden tot een voorlopige hechtenis van vier, vijf of zes maanden; terzake geldt een beperking. Bovendien mag de voorlopige hechtenis geen straf op voorhand en evenmin een drukkingmiddel zijn. De criteria die daaromtrent werden vastgelegd zijn dus vrij streng.

De inbrekersbenden houden er echter rekening mee dat, wanneer zij worden gesnapt, hen een voorlopige hechtenis van drie tot maximum vier maanden kan worden opgelegd.

In mijn hoedanigheid van advocaat zal ik steeds waken over de naleving van de geldende principes terzake, maar als wetgever en als behoeder van de openbare orde kan men zich afvragen in welke mate de voorlopige hechtenis nog efficiënt is om dergelijke gangsterbenden niet alleen te bestrijden, maar ook af te schrikken.

Ik weet wel dat het gaat om een delicaat en moeilijk debat. Toch moet eens diep worden nagedacht over de vraag of onze rechtsinstrumenten nog aangepast zijn aan de huidige noden. Dat is immers de kern van de zaak. Ik heb geen pasklare oplossing voor dit probleem, maar het is tijd om ons erover te bezinnen.

Mijnheer de minister, net als uw voorganger, de heer Van Parys, bent u uiteraard op de hoogte van deze problematiek. Welnu, ik had graag van u vernomen wat er terzake wordt ondernomen. Afgezien van het feit dat de inbraakgolven in kaart werden gebracht, die via de kranten werd

verspreid, afgezien van het feit dat de Roemeense, Bulgaarse, Hongaarse afkomst van de bendeleden is gekend, had ik graag geweten wat op het terrein wordt gedaan ter bestrijding van die inbraakgolf.

Ongetwijfeld bent u eveneens op de hoogte van het gebruik of het misbruik dat wordt gemaakt van het systeem van de voorlopige hechtenis. Welke aanpassingen meent u te moeten aanbrengen om op termijn de voorlopige hechtenis als een afschrikkinginstrument te kunnen aanwenden om de inbrakenplaaig te bestrijden.

04.02 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het probleem wordt terecht aangehaald.

Het CBO van de rijkswacht heeft heel opvallende cijfers bekendgemaakt. We zouden dit jaar met ongeveer 11.000 inbraken worden geconfronteerd, wat ten opzichte van vorig jaar een stijging van 4.000 inbraken betekent. Dat is een stijging van 60%. Het CBO heeft de analyse gemaakt en zegt dat het om negen misdaadorganisaties zou gaan. De Oost-Europese bendes waarover we spreken, zouden zich als een bedrijf hebben georganiseerd en seriematig te werk gaan. In bepaalde wijken organiseert men inbraken van huis tot huis, waarbij men steeds dezelfde techniek gebruikt.

Collega Van Hoorebeke, in die zin ben ik het niet helemaal eens met u. Er is een nieuw en recent element in het geheel opgedoken, met name de aanzienlijke toename en het georganiseerde karakter via deze misdaadorganisaties uit Oost-Europa.

Het probleem is inderdaad angstwekkend. Collega Van Hoorebeke vraagt zich af - en ik deel zijn mening - wat wij ervan moeten denken als de veiligheidsspecialist van de eerste minister zegt dat de politiediensten tegenover dit fenomeen machteloos staan.

In de media doken sommige ideeetjes op om, bijvoorbeeld, het leger in te schakelen. Mijnheer de voorzitter, dit is niet onmiddellijk mijn opinie, dat zult u begrijpen, maar we moeten wel over voldoende capaciteit kunnen beschikken om deze vorm van criminaliteit te lijf te gaan. De reactie dat men machteloos is, is een reactie van abdicatie. Men legt er zich bij neer. Dat kan ik niet aanvaarden omdat dit beleidsmatig een verkeerde houding is.

We zouden kunnen verwijzen naar de komst van

de nieuwe federale politie, die wel zal moeten gewapend zijn om deze situatie aan te pakken. Vorige week bezorgde de minister ons het document in verband met de gerechtelijke pijler van de federale politie. Dat document werd opgesteld door de nationale magistraten mevrouw Coninckx en de heer Brammert, onderzoeksrechters Bulté en De Valkeneer, de luitenant-generaal van de rijkswacht en nu commissaris-generaal Fransen, de top van de gerechtelijke politie, kolonel Reviers van het CBO en kolonel Van Damme van de APSD. In dat document schrijven zij dat de federale politie die dingen niet zal kunnen oplossen, want de voorziene rechnercapaciteit op federaal en lokaal vlak volstaat niet om aan de behoeften van de opsporings- en onderzoeksmagistraten te voldoen.

Dat betekent dat ook in de toekomst het perspectief niet wordt gecreëerd om deze vorm van georganiseerde criminaliteit op te lossen, waardoor wij de burgers eigenlijk geen enkel perspectief op een oplossing kunnen aanbieden. Ik wens de minister dan ook een aantal vragen te stellen.

Wat is de omvang van het fenomeen? Wat doet men er nu aan en wat zal men er aan doen? Op welke wijze zal de regering een oplossing vinden voor de formele stelling van de top van de magistratuur en de politiediensten dat er onvoldoende capaciteit is in de nieuwe federale politie om de gerechtelijke opdrachten uit te voeren?

04.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hoorebeke en mijnheer Van Parys, bij het beantwoorden van deze vraag kan men niet om een fenomeen heen dat al lang werd aangekondigd. Men heeft steeds gezegd dat het vrije verkeer dat op de val van de Berlijnse muur zou volgen ook zou zorgen voor een toevloed van mensen met minder goede bedoelingen. Men kon dit fenomeen dus inschatten. Als er op het terrein pro-actief moet worden gewerkt, dan moet dat niet uitsluitend via de politiediensten gebeuren, maar ook via de rechterlijke macht.

Toen deze vraag binnenkwam, heb ik uiteraard contact opgenomen met de personen die voor deze materie bevoegd zijn, namelijk de procureurs-generaal van Gent, Antwerpen en Brussel. De twee eerst genoemden hebben mij de inlichtingen tijdig bezorgd. In beide ressorten, Antwerpen en Gent, wordt gedurende de laatste maanden een stijgend aantal inbraken in

woningen vastgesteld evenals talrijke gevallen van home- en carjacking. U hoeft dat eigenlijk niet rechtstreeks uit die bron te vernemen, het volstaat dagelijks de krant te lezen. Dan kunt u vaststellen welke toename deze vorm van criminaliteit kent. Sommige inbraken zijn het werk van georganiseerde bendes die zeer professioneel te werk gaan, weinig sporen nalaten en vaak voorafgegaan worden door zogenaamde verkenners. Deze laatsten gaan dan eerst het terrein bestuderen. Meestal blijkt dat de daders vreemdelingen zijn, afkomstig uit Oost-Europese landen, en dat zij bij voorkeur opereren vanuit onze grootsteden, Antwerpen en Brussel.

In de strijd tegen deze golf van inbraken worden op geregelde tijdstippen door politie en rijkswacht gezamenlijke controles uitgevoerd, onder meer door het volledig afsluiten van verkeerswegen. Hierdoor wordt het mogelijk over te gaan tot een grondige identiteitscontrole en voornamelijk tot het doorzoeken van de voertuigen. Ook deze acties, waarvan we er in de laatste weken een aantal hebben gezien, tonen duidelijk aan dat men hieraan iets tracht te doen op het terrein. Ze gaan overigens soms gepaard met spectaculair geweld van daders die zich hieraan trachten te onttrekken. Er wordt ook een tweede soort actie ondernomen. Momenteel concentreert men zich volledig op het helersmilieu omdat werd vastgesteld dat de daders van dit soort misdrijven een zeer snelle afzetmarkt vinden voor hun buit. Door zich te concentreren op het helersmilieu, wordt het gemakkelijker om deze bendes in kaart te brengen en de nodige stappen te ondernemen.

Wat de opsporing betreft, wordt er door de procureurs van beide ressorten tijdens het rechercheoverleg aandacht besteed aan een uniforme aanpak met betrekking tot de vaststellingen, het onderzoek, de informatie-uitwisseling, het sporenonderzoek, het DNA-onderzoek en het nazicht van het GSM-verkeer. Al deze elementen laten soms toe de daders te identificeren. Het feit dat men dit in de praktijk toepast en dat hieruit resultaten voortvloeien, duidt aan dat men met de huidige rechnercapaciteit iets doet aan het probleem en dat het mogelijk is om resultaten te boeken. Het is echter duidelijk dat de ernstige inspanningen van de politiediensten geen enkel effect hebben als er geen passend bestraffings- en vervolgingsbeleid uit voortvloeit.

Op dat punt deel ik de mening van de heer Van Hoorebeke. Op het terrein moet soms worden vastgesteld dat de wet op de voorlopige hechtenis op een merkwaardige manier wordt toegepast.

Soms legt men niet de vereiste doortastendheid aan de dag.

Wel kon men eertijds enigszins sturend optreden naar de onderzoeksrechter. Sinds de hervorming-Franchimont werd dit volstrekt onmogelijk. Sommige parketmagistraten zitten als het ware met de handen in het haar. Zij overhandigen de onderzoeksrechter een pasklaar dossier, maar krijgen desondanks van hem niet gedaan dat deze een aanhoudingsmandaat aflevert, om welke reden ook. De klacht van de parketmagistraten is dan ook dat door de rigoureuze toepassingen van het principe van de scheiding der machten onmogelijk de verhoopde resultaten kunnen worden bereikt. Ik ben niet blind voor deze kritiek. Verschillende pogingen werden reeds, via informele weg door het college van de procureurs-generaal of door de procureurs-generaal van de onderzoeksrechters, ondernomen om de aandacht te vestigen op de ernst en het belang van de taak die zij moeten volbrengen om ook inzake politiewerk enig resultaat te kunnen garanderen, maar waarop helaas niet altijd positieve reacties volgen.

Een wijziging van de wet op de voorlopige hechtenis is mijn inziens nog niet nodig daar de bepalingen van de wet voldoende mogelijkheden inhouden om bij het vatten van de daders van inbraken door de onderzoeksrechter hun aanhouding te zien bevelen. Ik stel wel vast dat men in sommige voorstellen tot aanpassing van wet een verlenging vraagt van de politionele aanhoudingstermijn, gevolgd door de gerechtelijke aanhouding. Dit vergt echter een wijziging van de bepalingen van de Grondwet. Ondertussen mag dit geen reden zijn om niets te ondernemen want ik vrees dat wij ondertussen van kwaad naar erger zullen evolueren. De middelen zijn in de wet van 1990 op de voorlopige hechtenis immers wel degelijk voorhanden.

Inzake de internationale politionele samenwerking met de overheden van de ex-Oostbloklanden, een ander probleem dat terecht werd aangehaald, kan men zich wel tot de minister van Justitie richten. Wij weten reeds lang dat deze problematiek dringend moet worden geoptimaliseerd. Ik was nog maar één maand minister van Justitie toen ik de nationale magistraten heb opgedragen om met alle mogelijke middelen de internationale samenwerking te bespoedigen, zeker van de landen waarvan de onderdanen hier misdadige feiten plegen. Dat moet geoptimaliseerd worden omdat de politionele en gerechtelijke samenwerking daardoor alleen kan worden bevorderd. Dit vereist echter een dialoog, wat

moeilijk wordt als er geen wil van de tegenpartij is. De betreffende landen moeten dus ook een inspanning willen leveren en dat verloopt op dit moment vaak stroef. Daarom zeg ik op elke bijeenkomst van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken inzake de Europese context en zeker als naar een uitbreiding van de Europese Unie wordt gepeild, dat de kandidaat-landen eigenlijk eerst het bewijs moeten leveren van hun bereidheid om de politie en gerechtelijke samenwerking gestalte te geven. Dit zal anders tot een stroeve en moeilijke samenwerking leiden.

Mijnheer de voorzitter, ik rond af. Het is best mogelijk dat de veiligheidsdeskundige van de eerste minister zich bij zekere fataliteiten neerlegt. Dat zal ik in elk geval niet doen. Doch, als niet iedereen zijn deel van het werk terzake doet, zal men binnen de kortst mogelijke termijn in grote moeilijkheden komen. Dit is tevens een oproep aan degenen die binnen de rechterlijke macht mee moeten instaan voor de toepassing van de wet op de voorlopige hechtenis. Ik hoop dat de boodschap aankomt.

04.04 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dank u voor dit uitvoerig en duidelijk antwoord. Ik ben blij dat u het pessimisme van de veiligheidsexpert van de eerste minister niet deelt. U hebt terecht de twee onderdelen van het probleem behandeld, mijnheer de minister: enerzijds, het politionele en anderzijds, het gerechtelijke. U hebt er terecht op gewezen dat de politionele actoren hun best doen om dit moeilijke fenomeen te verhelpen. Het zijn immers zij die 's nachts wegpattrouilles moeten houden, die overuren moeten kloppen, die in moeilijke omstandigheden personen moeten volgen en identificeren. Ik denk dat politioneel dus alles gedaan wordt om aan het probleem iets te doen. Ik denk dat we bij de politie gemotiveerde mensen hebben.

Die motivatie is soms een beetje problematisch geweest. Mijnheer Van Parys, toen bijvoorbeeld de nationale hooligancel werd ontbonden, waren de betrokken rijkswachters tamelijk gefrustreerd, onder meer de brigade van De Pinte, die ik vrij goed ken. Zij vonden dat ze met iets groots bezig waren dat opeens onmogelijk werd gemaakt. Nadien hebt u in de pers duidelijkheid verschaft over de ontbinding van die cel. Ik neem wel aan dat het onderzoek en de vervolging intussen voortliepen.

Wat het politionele aspect betreft ben ik het dus eens met uw antwoord, mijnheer de minister. Ook wat het gerechtelijke aspect betreft, ga ik akkoord

met uw benadering. Ik pleit hier dus niet voor een wijziging van de wet op de voorlopige hechtenis. Ik pleit wel voor een betere toepassing ervan. Vanochtend hoorden we over de radio nog een bericht over het snelrecht. Een van de grote problemen waardoor het snelrecht slecht werkt is de termijn van de politionele aanhouding die nu maximum 24 uur bedraagt. Om die termijn te verlengen moet men de Grondwet aanpassen, wat tijdens deze legislatuur nog niet kan. Ik beaam uw standpunt, mijnheer de minister, dat dit geen reden mag zijn om nu niet op te treden. Het lijkt me te gemakkelijk om gewoon vast te stellen dat, enerzijds, de onderzoeksrechter zijn dossier zo snel mogelijk na de aanhouding wenst af te sluiten - en dus liever geen verder onderzoek doet naar de bendes - terwijl, anderzijds, de procureur de zaak wil opentrekken om de bendes in globo aan te pakken. Deze laatste wordt dan echter geconfronteerd met de wet op de voorlopige hechtenis die verhindert dat mensen langer dan drie, vier maanden worden vastgehouden. Het gaat hier bijna om een conflict of interest tussen de verschillende actoren. Het is mij nog niet duidelijk hoe u uit deze impasse zult geraken, mijnheer de minister. Het pleidooi dat procureur Dejemeppe vanochtend over de radio hield, kwam erop neer dat het probleem gekend is, maar dat de procureurs er niets aan kunnen veranderen.

Vanuit de gerechtelijke wereld bereiken ons voortdurend signalen dat men wel wil, maar niet kan. Ik zeg hier dus niet dat men niet wil. Dat is een andere kwestie. Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, ik denk dat het goed zou zijn dat wij het rapport van de procureurs over de evaluatie van het snelrecht ontvangen. Dan kunnen wij zelf zien of wat de heer Dejemeppe over de radio verklaarde wel klopt, en of er aan de problemen kan worden gesleuteld. Het beklijft, mijnheer de minister, als wij zo'n boodschap 's morgens op de radio moeten horen. Het betekent immers dat wij een wet gemaakt hebben die weliswaar eerder al vanuit bepaalde hoeken werd gecontesteerd, maar waarvan de procureur van Brussel nu duidelijk zegt dat ze niet kan worden uitgevoerd. Deze boodschap wordt om 8 uur 's morgens naar de burgers van dit land uitgezonden. Ik wil u dus vragen, mijnheer de minister, dat wij hier spoedig een evaluatie van het snelrecht kunnen maken. Ik hoop dus dat wij het rapport van de procureurs kunnen krijgen om zelf een oordeel te kunnen vormen en om te kijken of er aan het probleem iets kan gedaan worden.

04.05 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, in zijn antwoord legt de minister van Justitie heel uitdrukkelijk de verantwoordelijkheid

bij het vervolgingsbeleid van de parketten en de parketten-generaal. Hij haalt uit naar het vervolgingsbeleid. Wij nemen nota van deze stelling. Het vervolgingsbeleid wordt gecreëerd door het openbaar ministerie in samenspraak met de minister van Justitie. Wanneer het vervolgingsbeleid slecht is, is er reden om in het college van procureurs-generaal, onder voorzitterschap van de minister van Justitie, dit vervolgingsbeleid bij te sturen zodat wel op een adequate manier wordt gereageerd.

In verband met de wet op de voorlopige hechtenis begrijp ik uw antwoord. Het is evenwel fundamenteel in strijd met wat u in de beleidsnota vermeld heeft. Daarin zegt u dat de wet op de voorlopige hechtenis wel aangepast moet worden in die zin dat het aantal en de duurtijd van de aanhoudingen beperkt zouden moeten worden. Dat is precies het tegenovergestelde van wat nu gezegd wordt.

De Oost-Europese problematiek is een aangelegenheid die binnen een internationale context bekeken moet worden. Kunnen de nationale magistraten dit aan? Vroeger waren ze met 3, nu zijn er nog 2, binnenkort blijft er nog 1 over. Het lijkt op het verhaal van de 10 kleine negertjes. Ze krijgen steeds meer opdrachten die ze met minder mensen moeten vervullen. Ik geloof dat het Europees voorzitterschap van België in de tweede helft van volgend jaar een ideale gelegenheid is om het probleem duidelijk te maken. Ik deel uw mening dat lidstaten geen deel van de Europese Unie kunnen uitmaken wanneer ze zich niet formeel engageren om inzake de gerechtelijke en de politionele samenwerking hun medewerking te verlenen. Men kan niet profiteren zonder de verplichtingen op te nemen die moeten leiden tot een veilig Europa. Ook dat was een van de doelstellingen.

Tenslotte blijf ik in de kou staan inzake mijn vraag naar de toekomstige rechnercapaciteit van de federale politie. Dit is een enorm probleem dat niet opgelost is en fors wordt aangeklaagd door de betrokkenen uit politiediensten en magistratuur. Ik vraag heel uitdrukkelijk dat de minister van Justitie een initiatief zou nemen zodat wij kunnen verzekerd zijn dat er voldoende capaciteit vanwege de politiediensten zal zijn voor de gerechtelijke opdrachten. We willen niet vaststellen dat bepaalde vormen van criminaliteit of onderzoekscellen onvoldoende bemand kunnen worden om een aantal fenomenen tegen te gaan. Het fenomeen van de georganiseerde criminaliteit is een voorbeeld.

04.06 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik wens mijn antwoord te vervolledigen na de replieken van de heren Van Hoorebeke en Van Parys. Wat de prioriteiten betreft is het veiligheidsplan zeer duidelijk. Van de georganiseerde criminaliteit en de geweldscriminaliteit maakt men een prioriteit.

Wanneer het ook in de Kamer de toets heeft doorstaan, wordt dat meegedeeld aan het College van procureurs-generaal en weten de betrokkenen waarop ze zich moeten concentreren. Kortom, ik vind dat de golf van georganiseerde geweldscriminaliteit uit de voormalige Oostbloklanden die momenteel over dit land komt, prioritair door alle parketten moeten worden aangepakt. Laat dat duidelijk zijn. Het opsporings- en vervolgingsbeleid zal de vertaling moeten zijn van de prioriteit die de regering in haar veiligheidsbeleid heeft gesteld. Voor mij horen de car- en homejackings daar zeker en vast bij.

Vervolgens, met betrekking tot de vraag die men zijdelings heeft gesteld in het debat over het snelrecht, heb ik in september een vergadering gehouden met de informele raad van de procureurs des Konings, zoals ik dat ook bij het tot stand komen van de wet op het snelrecht heb gedaan. Ik heb toen alle korpsoversten-procureurs des Konings bij mij geroepen en ik heb hun gevraagd of de initiatieven aan hun wensen beantwoordden en of op deze manier tot een oplossing kon worden gekomen. Het antwoord luidde toen ja. We hebben achteraf de reactie gezien. Toen heb ik hun medegedeeld dat ik van hen wenste te weten welke aanpassingen in de wet nodig zijn. Ik heb toen een twintig pagina's tellend rapport ontvangen en ik zal dat rapport ter beschikking stellen van de commissie voor de Justitie. Ik aanzie dat rapport als een positieve bijdrage. Nochtans voelde ik me verbouwereerd bij de lezing van de laatste pagina. Daar schrijft de informele raad van de procureurs des Konings dat ze niet zeker zijn dat, indien de wijzigingen die zij in de negentien voorgaande pagina's voorstellen, wet worden, het snelrecht daadwerkelijk kan worden toegepast. Dit doet mij toch wel twifelen over de bijdrage die is uitgesponnen over de negentien voorgaande bladzijden. Is dat rapport eigenlijk wel de inspanning die moet worden gedaan om daar een werkbaar instrument van te maken? Ik zal niet beweren dat ze met dat rapport carte blanche hebben gekregen maar zij hebben in ieder geval een substantiële bijdrage kunnen leveren. Gesteld dat de wetgever die bijdrage volgt, dan moet er een resultaat komen. Ik ben ook niet bereid om die zaak naar de Griekse kalender te laten uitstellen, want er is natuurlijk

een belangrijke inspanning gebeurd.

Ik wil de commissie attent maken op een merkwaardige zaak. Op een bepaald ogenblik heb ik de uitbreiding van de kaders, zowel van de zetelende magistratuur als van het parket toegestaan. Die benoemingen zijn er gekomen en de magistraten zijn er. Ik vraag mij natuurlijk af waarom. Als men geen toepassing maakt van het snelrecht, dan moet men daarbij ernstige vragen stellen. Ofwel herroep ik die dertig extra benoemingen - want ze zijn momenteel blijkbaar overbodig -, ofwel doen ze wat anders, maar ook daar mag vroeg of laat enige duidelijkheid rond komen. Ik zal in ieder geval dit rapport bekendmaken. Ik denk dat, als een rijp beraad kan plaatsgrijpen, wijzigingen aan die wet toegepast kunnen worden. Die wet zal dan ook moeten worden uitgevoerd.

Ten slotte, in verband met de vraag naar de researchcapaciteit, wil ik erop wijzen dat de researchcapaciteit zowel op het federaal niveau als het lokaal niveau is bepaald. Ik stel vast dat de mensen die zich in het verleden hebben bezighouden met het gerechtelijke werk nu op post blijven, ieder binnen de geïntegreerde politie op het lokale of het federale niveau en dat zij dezelfde taken blijven uitvoeren. Als men nu beweert dat daarvoor niet voldoende mensen zijn aangesteld, dan waren er in het verleden ook te weinig. Ik denk dat men de reeds bestaande middelen moet aanwenden in goed overleg met de gerechtelijke diensten. Er wordt verlangd van de gerechtelijke diensten dat zij de politiediensten aansturen en ik stel vast dat die politiediensten op het terrein maximaal hun werk proberen te doen.

Alleen moet daaraan naar buitenuit een goede vertaling worden gegeven, wat - dat blijkt uit de praktijk - niet altijd evident is, zoals oorspronkelijk nochtans kon worden verwacht. Ik blijf dus waken over de correcte uitvoering, want het is onze enige mogelijkheid om tegen zulke praktijken op te treden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Justitie over "de financiële hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden" (nr. 2759)

05 Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de la Justice sur "l'aide financière de l'Etat aux victimes d'actes intentionnels de violence" (n° 2759)

05.01 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de minister, collega's, het is precies een jaar geleden dat collega Verherstraeten de minister heeft ondervraagd over de achterstand bij het Fonds en de Commissie voor hulp aan slachtoffers. De minister stelde toen heel uitdrukkelijk dat hij bereid was om de werkwijze van de commissie uit te breiden en te optimaliseren. Hij wou echter wachten op een studie die het Rekenhof daarover aan het uitvoeren was. Wij hebben deze studie in de loop van de maand september ontvangen. Uit die studie leer ik evenwel dat het auditverslag aan u werd overgezonden op 1 maart. Dat is ongeveer negen maanden geleden. Op 21 juni hebt u een brief aan het Rekenhof geschreven, waarin u een aantal bemerkingen formuleert. U stelt daarin letterlijk, en dat is toch wel belangrijk, dat de doelstelling van de wetgever om het slachtoffer snel financieel te vergoeden niet is bereikt. Dat blijkt ook duidelijk uit de audit. Er verloopt meer dan vijf jaar tussen het plegen van de gewelddaad en de datum van uitbetaling. Intussen is er een achterstand opgelopen van bijna 1.900 dossiers. Voor zover ik heb kunnen vaststellen, heeft de minister tot op het huidig ogenblik nog geen commentaar gegeven op de vier fundamentele aanbevelingen van het Rekenhof, meer bepaald de betere organisatie van de werkwijze van de commissie, de verbetering van de procedure zelf, de invoering van een echte urgentieprocedure en de mogelijkheid om een resultaatsverplichting aan de commissie op te leggen. In verband met deze voorstellen wens ik dan ook enkele concrete vragen te stellen aan de minister.

Ten eerste, gelet op de vaststelling van het Rekenhof dat bij ongewijzigd beleid het aantal hangende dossiers zou stagneren of zelfs stijgen, overweegt u dan maatregelen - en zo ja, welke - te nemen? Volgt u het Rekenhof in zijn aanbeveling om de frequentie van het aantal vergaderingen op te drijven? Is er ruimte om de personeelsformatie van het secretariaat uit te breiden overeenkomstig de behoeften?

Mijn tweede vraag heeft betrekking op cijfers die u vorig jaar tijdens de bespreking niet bij de hand had. Bestaat er tussen de Nederlandstalige en Franstalige kamers een verschil in achterstand inzake in- en uitstroom? Hebt u daarover afzonderlijke cijfers met betrekking tot 1997, 1998 en 1999?

Ten derde, inzake de procedure zijn er heel wat aanbevelingen die bij de hervorming van 1997 niet doorgevoerd werden, hoewel al de betrokkenen het eens waren over een snellere procedure. Stemt u in met de drie geformuleerde suggesties,

te weten de wetswijziging om de bevoegdheden van het secretariaat te wijzigen of te verduidelijken, de rondzendbrief die voorgesteld wordt aan het College van de procureurs-generaal en een wijziging van het koninklijk besluit betreffende het uitwisselen van de laatste Memories?

Mijn vierde vraag heeft betrekking op de procedure voor de toekenning van de hoofdhulp en de noodhulp. In de praktijk blijkt dat ze onderling weinig verschillen. In feite is er dus geen sprake van een echt systeem van noodhulp met een radicaal vereenvoudigde procedure. Hoe staat u daartegenover?

Tot slot, bent u bereid om een resultaatsverbintenis op te leggen aan de commissie?

05.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Brepoels, voor het antwoord zal ik naar een aantal cijfers moeten verwijzen. Dat is niet altijd van aard om het gesprek dat wij voeren of het debat daarover op te klaren, maar het geeft ons wel enig zicht op wat er exact gebeurt.

Uw twee eerste vragen kan ik samen beantwoorden en ik start dan even met cijfergegevens inzake het aantal hangende dossiers. In 1997 waren er 890 dossiers. In 1998 werden dat er 1.592. In 1999, het jaar waarover het rapport van het Rekenhof handelt, ging het over 1.879 zaken. Thans, in de actuele stand, tot 24 november 2000 of verleden week waren het er 1.983. U had een opsplitsing gevraagd naar taalrol, maar die kan ik u jammer genoeg nu niet geven. Dat wil niet zeggen dat ik voor andere cijfers niet kan komen tot een opdeling die dan toch enig zicht geeft. Er zullen maatregelen worden genomen om de achterstand weg te werken. De oplossingen zijn enerzijds te vinden in de aanwerving van competent personeel en de aanduiding van nieuwe leden en anderzijds in de vereenvoudiging van de procedure voor de commissie. Wat dit tweede punt betreft, verwacht ik tegen december een rapport op basis waarvan een aantal voorstellen zal worden uitgewerkt. De bedoeling is niet om de wetgeving *sensu stricto* aan te passen, maar wel om de reglementering aan te passen in de richting van een grotere efficiëntie. Men moet de redenen voor de achterstand niet gaan zoeken bij een eventueel slecht functioneren van de commissie zoals dat voor de hand zou liggen. Ik denk dat duidelijk uit het rapport van het Rekenhof kan worden opgemaakt dat de commissie op jaarbasis 720

beslissingen zou moeten kunnen vellen. De cijfers voor 2000 tonen aan dat dit in normale omstandigheden een haalbare kaart is. 658 beslissingen werden genomen tot half november 2000. Als wij dat op jaarbasis bekijken, moeten wij komen tot 687 beslissingen voor het einde van het jaar. Ik denk dat de commissie dus behoorlijk werkt, ook al kende zij een moeilijke start en een aantal problemen die los staan van het uitgevoerde werk.

Er zijn ook factoren die verklaren waarom de achterstand bestond. Ten eerste was er het publiek bekendmaken dat men daarop beroep kan doen en dat zorgde voor een toevloed van zaken. Vervolgens hebben wij gezien dat er een zeer grote toename is geweest van verzoekschriften. Ik heb cijfers die dat kunnen aantonen. Ik geef u achtereenvolgens cijfers voor 1997, 1998, 1999 en 2000. Ik geef u drie cijfers, respectievelijk voor de Franse taalrol, de Nederlandse taalrol en de beide samen. In 1997 Franstalig 218 en Nederlandstalig 173, samen 391. In 1998 Franstalig 425 en Nederlandstalig 448, samen 873. In 1999 Franstalig 402 en Nederlandstalig 313, samen 715. In 2000 Franstalig 401 en Nederlandstalig 285, samen 686. Men heeft ook moeten wachten tot januari 1999 vooraleer de nieuwe kamers werden samengesteld. De commissie werd dus geconfronteerd met een belangrijke massa verzoekschriften, zonder dat zij die onmiddellijk heeft kunnen behandelen.

De tweede reden van de achterstand schuilt in het feit dat in 1999 vier personeelsleden uit het Franstalig personeelskader met zwangerschapsverlof gingen. Zij werden vervangen door een persoon en dit slechts voor een beperkte tijd. Bovendien verliet een personeelslid van niveau 1 de dienst en werd die niet vervangen, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien. Deze twee redenen verklaren waarom het werk van de commissie niet in vraag moet worden gesteld, zelfs al kunnen hier en daar nog verbeteringen worden aangebracht.

Ik beschik ook nog over volgende elementen. De tijdsduur per dossier is sterk verbeterd. Bij de dossiers waarin een beslissing werd genomen in het jaar 2000, dus in de periode van januari tot september 2000, bedroeg de gemiddelde tijd voor het nemen van de beslissing inzake noodhulp afgerond 16 maanden en 26 maanden wat de hoofdhulp betreft. Dit laatste is dus vijf maanden sneller dan ten tijde van de audit van het Rekenhof, wat er op wijst dat er toch al positieve resultaten zijn die in hoofdorde moeten worden toegeschreven aan de inzet van het personeel van

de commissie.

De termijn van vijf jaar, waarnaar u verwees in uw vraag en waarnaar ook in de media werd verwezen, heeft betrekking op de periode tussen de datum van de feiten en de datum van de beslissing van de commissie. Op meer dan de helft van die termijn - drieëndertig maanden of bijna drie jaar - heeft de commissie geen enkele invloed. Immers, vooraleer een slachtoffer voor de commissie verschijnt, moet hij eerst de veroordeling van de dader afwachten en in sommige gevallen kan dit lang duren.

Men kan de commissie aldus niet de traagheid van de hele procedure verwijten; er verstrijkt immers een noodzakelijk tijdsverloop voor de uitputting van de procedure ten gronde, alvorens men zich tot de commissie kan wenden.

Niettegenstaande al het voorgaande zijn de termijnen te lang en moeten wij, uit respect voor de slachtoffers die zo snel mogelijk moeten worden vergoed, nadenken over een aantal oplossingen.

Momenteel is de staat van het aantal zittingen als volgt - en ook ditmaal bespaar ik u de totalen, maar geef ik u een overzicht van de opeenvolgende Nederlandstalige en Franstalige zittingen:

- in 1997: 6 Franstalige en 11 Nederlandstalige;
- in 1998: 13 Franstalige en 11 Nederlandstalige;
- in 1999: 27 Franstalige en 35 Nederlandstalige;
- in 2000: 27 van de 29 zittingen, gepland voor de Franstaligen en 32 van de 35, gepland voor de Nederlandstaligen.

Deze cijfers tonen aan dat de commissies gemiddeld 5,3 keer per maand bijeenkwamen, wat duidelijk uitlegt waarom het aantal beslissingen toenam. In dit verband geef ik u het resultaat van de Nederlandstalige en de Franstalige zittingen samen:

- in 1997: 125 beslissingen;
- in 1998: 192 beslissingen;
- in 1999: 530 beslissingen;
- in 2000: tot op heden 658 beslissingen.

Het gemiddeld aantal beslissingen per zitting nam eveneens opmerkelijk toe. Ziehier de resultaten voor de Nederlandstalige en Franstalige zittingen samen:

- in 1997: 7,35;
- in 1998: 7,9;
- in 1999: 8,55;

- in 2000: 11,15.

In nauwe samenwerking met de commissie zullen voorstellen worden geformuleerd om de bestaande problemen op te lossen en om de commissie de mogelijkheid te geven frequenter te zetelen. Mocht zulks noodzakelijk blijken, dan zal eveneens worden voorzien in de nodige opleiding van het personeel.

Ik kom thans tot de derde vraag. Alle voorstellen van het Rekenhof werden grondig onderzocht en zoals ik reeds zei vroeg ik aan de commissie in dat verband een omstandig advies uit te werken. Deze maand nog verwacht ik deze nota. Op basis hiervan zal een aantal wijzingen worden doorgevoerd en dit werk zal de nodige tijd in beslag nemen willen wij in de toekomst een efficiënte en correcte manier vinden om tegemoet te komen aan de noden en de behoeften van de slachtoffers.

Op de vierde vraag kan ik antwoorden dat het idee om de procedure tot noodhulp te versoepelen mij interessant lijkt. Mijn administratie is daarmee trouwens al bezig, maar het is nog te vroeg om hierover gedetailleerde informatie te verstrekken. De keuzes werden reeds bepaald, maar de omzetting ervan moet nog voort kunnen worden uitgewerkt.

Wat uw laatste vraag betreft, herhaal ik wat ik reeds zei in mijn antwoord op de eerste en de tweede vraag, namelijk dat de commissie en het secretariaat, ondanks de vele problemen waarmee zij werden geconfronteerd, toch behoorlijk werk hebben gepresteerd. Aangezien de commissie bovendien administratief-juridisch onafhankelijk is van de minister van Justitie sta ik natuurlijk voor het probleem dat ik geen resultaatsverbintenis kan afdwingen omdat zulks zou worden beschouwd als een inbreuk op voornoemde onafhankelijkheid. Ik kan slechts een verzoek tot hen richten en hopen op de bereidwilligheid om de nodige inspanningen te leveren.

05.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn concreet en volledig antwoord. De cijfergegevens die hij aanhaalde geven een goed zicht op de evolutie van de werking van de commissie, vooral tijdens het voorbije jaar.

Het is mij evenwel nog niet duidelijk, mijnheer de minister, op welke wijze de achterstand wordt weggewerkt. U zei dat de gemiddelde tijdsduur dit jaar al wordt teruggedrongen tot 16 maanden wat

de noodhulp betreft en tot 26 maanden wat de hoofdhulp betreft. Dat is uitstekend voor de dossiers van dit jaar. Maar, mochten er geen concrete maatregelen worden genomen op het vlak van de personeelsbezetting, dan zal de opgelopen achterstand de werking van de commissie blijven nahollen. Ik meen evenwel te hebben begrepen dat u terzake reeds voorstellen deed.

Ten tweede, u hebt ook verwezen naar de periode van vijf jaar of meer tijdens dewelke het slachtoffer op hulp moet wachten. Een periode van 33 maanden wordt naar voren gebracht voor heel de afwikkeling van de veroordeling van de dader.

Ik las in het auditrapport dat in een aantal andere landen, zoals Nederland en Frankrijk, men direct na de feiten een aanvraag kan indienen. Op die manier krijgt men te maken met een periode van maximaal 1 jaar, waarbinnen een uitspraak wordt gedaan over het toekennen van hulp aan het slachtoffer.

Ook voor het toekennen van provisies of voorschotten werd in die landen een veel sneller systeem ontwikkeld. Ik begrijp dat u dat een goede suggestie vindt, maar daarnaast blijft de periode van 33 maanden. Misschien moeten we nog eens verder onderzoeken welke wetswijzigingen nodig zijn om aan de slachtoffers ook een toelating te geven om direct na het plegen van de feiten een aanvraag te kunnen indienen.

05.04 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Brepoels, wat de vraag met betrekking tot de achterstand betreft, kan ik u meedelen dat het aantal zittingen aanzienlijk wordt opgevoerd, precies om te bereiken dat meer zaken kunnen worden behandeld. Het is de enige inhaaloperatie die kan worden doorgevoerd, samen met de ondersteuning van het personeel dat, als het competent, snel en efficiënt kan werken, oplossingen kan bieden.

U geeft de suggestie om bijna gelijktijdig met de behandeling van de zaak ten gronde de indiening van een procedure mogelijk te maken. Die procedure vergt evenwel een wetswijziging. De wetgever heeft in zijn vorig standpunt vastgelegd dat eerst de procedure ten gronde moet worden uitgeput. Met andere woorden, er moet eerst een definitieve beslissing zijn genomen, die erga omnes, de rechten van het slachtoffer erkent vooraleer de stap te kunnen zetten in de afwikkeling ervan.

Dit is een belangrijke wetswijziging. Ik zeg niet dat ik er per definitie tegen ben, maar hier is het nodig om op een essentiële voorwaarde, die de wetgever zelf in al zijn wijsheid heeft weerhouden, terug te komen. Als die opportuniteit bestaat, zal daar desgevallend op worden ingegaan, maar het is wel een andere stelling dan diegene die tot nu toe werd geponeerd.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De mondelinge vraag nr. 2769 van de heer Guido Tastenhoye wordt naar een latere datum verschoven.

06 **Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de verwerving van de Belgische nationaliteit" (nr. 2794)**

06 **Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'obtention de la nationalité belge" (n° 2794)**

06.01 **Jo Vandeurzen** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn korte vraag is geïnspireerd door wat ik via de media heb vernomen over het nieuwe migratiebeleid van de regering. 's Avonds zag ik op de televisie een vermoeide eerste minister de trap afdalen om de pers mee te delen dat hij voorlopig niets te melden had omdat alleen het kernkabinet had vergaderd en de voltallige regering de dag erna één en ander moest bevestigen. Hij zei echter wel dat er onder meer een aantal beslissingen werd genomen over een aantal knelpunten bij het uitvoeren van de nieuwe wet op het verwerven van de Belgische nationaliteit. In de daaropvolgende dagen heb ik met grote belangstelling geluisterd naar wat de eerste minister in de Kamer aankondigde over de beslissing van de regering. Verder heb ik een aantal kranten gelezen, al heb ik ze misschien niet allemaal nauwkeurig uitgevlooid. Ik heb echter de indruk dat bij de discussie in de regering Ecolo en anderen aangedrongen hebben op afspraken in verband met het toepassen van de nieuwe nationaliteitswetgeving. Toen het ei van de nieuwe migratienota gelegd was, was er van deze wet geen sprake meer bij de besluitvorming. Ik ben dan ook zeer benieuwd naar wat er door de regering met betrekking tot deze wet zou zijn afgesproken in de marge van het grote debat.

Mijnheer de minister, u hebt de nationaliteitswetgeving onder uw hoede. Zijn er naar aanleiding van deze discussie beslissingen of

opties genomen? Zijn er opdrachten gegeven aan administraties of aan uw collega's van de Ministerraad? Zijn daarvoor budgetten gereserveerd? Is er eventueel afgesproken dat men met het Parlement contact zou opnemen in verband met de nationaliteitswet? Dit laatste punt benieuwt mij zeer. U weet dat ik mijn bezorgdheid hierover reeds heb geuit in de Kamer.

De **voorzitter**: Mijnheer Vandeurzen, het is u niet aan te zien dat u zo nieuwsgierig bent.

06.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, op de Ministerraad van 10 november 2000 zijn er vier maatregelen genomen met betrekking tot deze materie.

Ten eerste, inzake de naturalisaties werd beslist dat de minister van Justitie in overleg met de minister van Binnenlandse Zaken en de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers in een werkgroep op zeer korte termijn de werkprocessen van de behandeling van de nationaliteit en de naturalisatieaanvragen dient te hertekenen, dit met de nadruk op de informatisering en om de criteria voor het bekomen van naturalisatie te verduidelijken. In uitvoering van deze beslissing van de Ministerraad werd intussen overleg gepleegd met de dienst Nationaliteit van de administratie van het departement Justitie, met het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken en met de voorzitter van de naturalisatiecommissie van de Kamer. De gemengde werkgroep wordt samengesteld teneinde de werkprocessen te verbeteren. Daarbij komt de adviesproblematiek zeker aan de orde. Dit slaat dan op de adviezen die verleend moeten worden door de parketten, de dienst Vreemdelingenzaken en de dienst Veiligheid van de Staat. Wat de verduidelijking van de criteria voor naturalisatie betreft, wordt momenteel de rechtspraak van de commissie voor de Naturalisaties bestudeerd. De heer Vandeurzen weet dat uiteraard. Er wordt overwogen om deze criteria te verspreiden bij de andere actoren.

Ten tweede werd beslist dat de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken een rondzendbrief zullen opstellen voor de ambtenaren van de burgerlijke stand om hen te wijzen op hun verplichtingen teneinde te voorkomen dat de federale diensten belast worden met dossiers die niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen. Met betrekking tot de nationaliteitsverklaring en de naturalisatie wordt in de rondzendbrief van 24 april 2000 bepaald dat de ambtenaar van de burgerlijke stand zich ervan

dient te vergewissen dat het dossier volledig is vooraleer hij het overmaakt aan de procureur des Konings in geval van nationaliteitsverklaring of aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers als het om een naturalisatie gaat. Een verzoek tot naturalisatie moet wel binnen een termijn van vijftien dagen worden overgezonden, of het nu volledig is of niet. Om de volledigheid van het dossier na te gaan controleert de ambtenaar van de burgerlijke stand of de akten en stavingstukken, bepaald in het koninklijk besluit van 13 december 1995, het koninklijk besluit van 4 april 2000 en het koninklijk besluit van 16 april 2000 bij de nationaliteitsverklaring of het verzoek om naturalisatie gevoegd zijn.

Deze akten en stavingstukken dienen te bewijzen dat aan de voorwaarden van artikel 12bis en artikel 19 van de wet op de Belgische nationaliteit werd voldaan. De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft zo een indirecte controle op het al dan niet vervuld zijn van de grondvoorwaarden van deze twee procedures.

Ten derde, zal de naleving van de betrokken rondzendbrief inzake de Belgische nationaliteit worden geëvalueerd. Deze evaluatie zal in een ruimer kader geschieden. Met name de EHSAL en de ULB kregen een onderzoeksopdracht toegekend om na te gaan in welke mate de efficiëntie en de effectiviteit van de nieuwe procedure kan worden verbeterd. Daartoe zullen sleutelfiguren worden bevraagd en een veldonderzoek worden verricht naar het functioneren van de Belgische bestuurlijke en gerechtelijke instanties, betrokken bij de procedure voor de nationaliteitsvererving. Het onderzoek zal drie maanden in beslag nemen en de resultaten mogen tegen het einde van het eerste trimester van volgend jaar worden verwacht, zodat deze op het ogenblik van de evaluatie ter beschikking zullen zijn.

Ten vierde, werd de minister van Binnenlandse Zaken gemachtigd om 14 bijkomende personeelsleden aan te werven voor de behandeling van de naturalisatieaanvragen op het niveau van de dienst voor Vreemdelingzaken.

06.03 Jo Vandeurzen (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is merkwaardig dat deze beslissingen niet in het pakket, dat de eerste minister hier heeft toegelicht, werden vermeld. Twee weken eerder vroeg ik in deze commissie immers een evaluatie van de snel-Belg-wet omdat de procedures niet tijdig lopen, omdat er een veiligheidsrisico is, omdat de criteria niet overal op dezelfde manier

worden toegepast, omdat er een probleem met de geloofwaardigheid van vervangende documenten is. Men zei toen dat men met een evaluatie rustig ging afwachten tot het jaar was verstreken. Nu hoor ik tot mijn verbazing dat men een aantal universiteiten met opdrachten heeft belast en dat men een dringend overleg over de informatisering heeft gepleegd om tijdig een aantal adviezen te kunnen uitbrengen. Ik hoor met nog meer verbazing dat er contact met de voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties plaatsvond over de criteria die in de commissie werden vastgelegd. Met dezelfde verbazing hoor ik dat, wat ik reeds enkele weken geleden met veel stelligheid had gevraagd, de toepassing van de criteria via transparante uniforme richtlijnen aan de parketten zou worden meegedeeld, dat daarover intern overleg wordt gepleegd tussen bevoegde ministers en de voorzitter van de Kamer en zelfs de voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties.

Ik had mij van een evaluatie op korte termijn niet meer voorgesteld dan wat ik nu hoor. Ik ben zeer tevreden dat een heleboel zaken nu in beweging zijn, ondanks het voorwenden van een niets-aan-de-hand-houding. Ik zou graag eens rustig nalezen wat de minister heeft aangekondigd. Wat mij echter zeer boeit, is de positie van de commissie voor de Naturalisaties, de voorzitter van de commissie en de voorzitter van de Kamer. De voorzitter van de commissie is immers de spreekbuis van de commissie. Ik zal ook aan mijn fractieleider vragen in de Conferentie van de Voorzitters duidelijk te maken dat, als men wil discussiëren over de manier waarop de criteria die de commissie heeft vastgelegd op het terrein zullen worden getoetst - ik pleitte er zelf voor om dit eerst wetenschappelijk te onderbouwen zodat dit correct, kwalitatief en uniform zou gebeuren en dat werd toen in de commissie door de voorzitter weggeschoven - men toch minstens met de commissie voor de Naturalisaties contact moet hebben. Dit contact mag niet tot de voorzitter van de Kamer, noch tot de voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties worden beperkt. Ik zal de vraag ook aan de heer Eerdekens stellen.

Ik verbaas mij over het feit dat dit nu allemaal kan en gebeurt. Het bevestigt mijn inziens alleszins mijn vermoedens en kritieken die ik in de commissie vanuit een eerlijke bekommerning over de gang van zaken heb geuit. Ik zal het antwoord van de minister nauwkeurig lezen. Ik zal ook zeker in de commissie voor de Naturalisaties de standpunten van de voorzitter van de commissie terzake opvragen en nadrukkelijk vragen dat zij op

een correcte, goed onderbouwde manier de criteria die de commissie heeft opgesteld, op het terrein zullen controleren. Dat zijn wij zowel aan de aanvrager als aan de Kamer verschuldigd.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Questions orales jointes de

- **M. Richard Fournaux au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux' (n° 2756)**

- **M. Vincent Decroly au ministre de la Justice sur 'la multiplication de cercles de jeux dans certaines villes frontalières' (n° 2818)**

- **M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux de hasard et la problématique de la dépendance du jeu' (n° 2847)**

07 Samengevoegde mondelinge vragen van

- **de heer Richard Fournaux aan de minister van Justitie over 'de spelwet' (nr. 2756)**

- **de heer Vincent Decroly aan de minister van Justitie over 'het toenemend aantal kansspelinrichtingen in de grenssteden' (nr. 2818)**

- **de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over 'de wet op de kansspelen en de problematiek van de gokverslaving' (nr. 2847)**

07.01 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question est à la fois générale et particulière, puisque j'aimerais obtenir des réponses très précises de votre part.

Comme vous le savez, la loi sur les jeux a été votée juste avant la fin de la précédente législature. Depuis lors, si la loi elle-même a été publiée, il n'en a pas été de même pour ses arrêtés de mise en application.

Ce dossier m'intéresse personnellement. Beaucoup de choses ont été dites, y compris dans la presse. Je sais que l'on a soupçonné que des interventions extérieures au moment du vote de la loi auraient quelque peu vicié ce dernier. Est-ce une des explications de l'absence d'arrêtés d'application?

Je ne veux évidemment pas que le ministre réponde à cette question, mais j'aimerais connaître le sentiment du gouvernement sur la situation actuelle.

Que se passe-t-il concrètement sur le terrain? Pour les casinos, rien ne change. Ils sont toujours contrôlés par les procureurs généraux compétents: celui de Liège pour les quatre casinos installés en Wallonie et celui de Bruges

pour les quatre autres installés en Flandres. Ils n'ont toujours pas accès aux jeux automatiques et le contrôle des jeux s'exerce toujours de la même manière. A Dinant, la seule chose qui a changé, c'est le concessionnaire, mais je crois que tout le monde est au courant de cela.

Outre le fait qu'elle régit la légalisation des jeux dans les casinos, qu'elle permet l'entrée des jeux automatiques dans les casinos sous le contrôle du gouvernement et qu'elle donne éventuellement la possibilité au gouvernement de créer ou de laisser créer un nouveau casino à Bruxelles, la loi contient une nouvelle réglementation pour l'ouverture soit des luna-parcs, soit d'une troisième catégorie de salles de jeux. Or, dans les faits, il n'y a toujours pas de loi, puisqu'il n'y a pas d'arrêté d'application. Et l'on constate dans certaines villes touristiques du pays ou dans des grandes villes, la création parfois un peu anarchique de salles de jeux. Durant les congés de la Toussaint, j'ai visité la côte et ai été surpris de voir l'installation de ces salles de jeux dans des villes comme La Panne de manière quasi anarchique.

Je serais curieux d'apprendre si toutes ces salles de jeux ont obtenu des autorisations d'ouverture en bonne et due forme de la part des autorités communales.

Monsieur le ministre, je suis persuadé que la situation actuelle risque de nuire à l'ensemble de ce secteur d'activité. De plus, je pense que cela risque de nuire à certaines entreprises que j'oserais qualifier d'honorables, qui souhaitent s'investir dans ce secteur avec toutes les garanties légales exigées par le législateur ou par les autorités judiciaires. Et cela va, me semble-t-il, à l'encontre de la volonté du législateur de mieux organiser ce secteur d'activité pour éviter certaines dérives, notamment à caractère social.

Je me permettrai de solliciter du ministre qu'il me dise son intention, et celle du gouvernement, en ce qui concerne la publication des arrêtés d'application de la loi sur les jeux. Pourrait-on imaginer le dépôt d'une nouvelle proposition de loi? Nous avons en effet appris que M. Coveliers, qui est chef de groupe d'un des partis les plus importants de ce parlement et dont sont issus à la fois le premier ministre et le ministre de la Justice, avait déposé un nouveau texte. Cela traduit-il une intention délibérée dans le chef du gouvernement ou du ministre de la Justice?

Le gouvernement va-t-il simplement publier des arrêtés relatifs à la loi initialement votée?

Deuxièmement, en attendant la décision sur une nouvelle loi ou sur les arrêtés d'application, le gouvernement ou le ministre compte-t-il donner des directives aux communes pour savoir s'il faut accepter, refuser, contrôler ou laisser faire en matière de création de ces salles de jeux?

Troisièmement, le gouvernement compte-t-il demander que certaines autorisations délivrées par des communes soient tout simplement retirées, même s'il y a eu des investissements? C'est ce que laisse penser une intervention dans les médias de M. Vande Lanotte qui est très proche des autorités communales d'Ostende et qui n'a pas hésité à dire qu'il était favorable à la fermeture de toute une série d'établissements.

Pour conclure, je veux insister sur le fait que ce dossier est un débat de société important et que je suis convaincu qu'il y a en Belgique et à l'étranger des gens honorables désireux d'investir dans ce secteur d'activité.

Mais il faut veiller à ce qu'une situation d'indécision, de confusion ou de flou comme celle dans laquelle nous vivons actuellement n'aboutisse pas à ce que tout le monde soit mis dans le même sac, ou à interdire à certains d'ouvrir des maisons de jeux dans un cadre tout à fait légal alors que d'autres, par ailleurs, pratiqueraient un laisser-faire sans réaction de la part des autorités judiciaires, gouvernementales ou, pourquoi pas, communales.

07.02 Vincent Decroly (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai une question à ajouter à celles de M. Fournaux.

La commission des jeux de hasards s'est-elle réunie depuis sa création? Les motifs qui m'amènent à vous poser cette question ont trait à la problématique des villes frontalières déjà évoquée par mon prédécesseur.

Je me base notamment sur la situation de la région frontalière du Nord de la France: les villes de Mouscron, Menin, Tournai - peut-être plus accessoirement. Ces villes attirent de nombreux français tant des investisseurs qui ne peuvent pas investir dans l'hexagone - où ces cercles de jeux sont purement et simplement interdits - que des clients simplement intéressés par ce type de loisirs.

Cette clientèle est française mais belge également car ces derniers ne restent pas indifférents à ce type d'opportunité et dès lors un véritable marché

se développe dans des conditions qui apparaissent aujourd'hui totalement anarchiques.

D'ordinaire, j'ai un a priori positif pour tout ce qui relève de l'anarchie. Mais dans ce domaine-ci, la situation du point de vue légal et l'itinéraire de certaines masses d'argent sont peu transparents. Il ne faut pas laisser faire mais plutôt réglementer dans ce domaine comme dans beaucoup d'autres.

L'impasse juridique et technique dans laquelle se trouvent les communes, laisse circonspect. Par exemple à Mouscron, j'ai appris que de nombreuses demandes d'installation de cercles de jeux de classe 2 - sept en l'occurrence - se trouvent sur la table du secrétaire communal alors que cinq cercles de ce type sont déjà en activité. Cette situation débouche sur des formes de spéculation et les autorités communales sont à quia face à ce type d'avalanche.

Dès lors, il nous semble qu'il y a un problème de limites à poser et que le législateur national et le gouvernement ont des responsabilités à exercer dans ce domaine-là.

Quand viendront ces arrêtés d'application? Ou bien irons-nous vers une loi qui se substituerait à la précédente? Mais dans quel sens et dans quel délai?

Je le répète, la commission des jeux de hasards s'est-elle déjà réunie?

07.03 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de problematiek van de kansspelen en de daaraan gekoppelde gokverslaving is al meer dan eens in deze Kamer aan bod gekomen. Vorige week donderdag stelde collega Grauwels er nog een vraag over. Ik heb mij aangesloten bij de vragen van de vorige collega's omdat ik van mening ben dat over een en ander nogal wat onduidelijkheid blijft bestaan. Ik kom niet terug op de dramatische gevolgen die gokverslaving met zich kan brengen. Iedereen kent wel van ver of van dichtbij mensen die gokverslaafd zijn. De neerwaartse spiraal waarin deze mensen geraken is soms onomkeerbaar. De gevolgen voor hun naaste verwanten zijn soms nefast. Ik vind dat de regering er geen onduidelijkheid over mag laten bestaan dat deze wet, die nu reeds meer dan een jaar oud is, eindelijk moet worden toegepast.

Mijnheer de minister, in deze commissie hebt u op een reeks vragen geantwoord dat u de zogenaamde slots uit de cafés wil bannen. Ze

zouden dan terechtkomen in de lunaparken en de casino's, de kansspelinrichtingen van klasse 1 en 2 dus. Mevrouw Grauwels meende uit het vragenuurtje van vorige week te mogen opmaken dat slots ook uit de lunaparken gebannen moesten worden. Ik ben daar zelf niet zo zeker van, omdat een besluit van de Ministerraad moet worden bepaald per klasse van kansspelinrichting. De lijst die nu goedgekeurd werd in de Ministerraad bevat als ik mij niet vergis alleen de inrichtingen van klasse 3. Ik zou hierover graag wat verduidelijking krijgen, mijnheer de minister.

De problematiek van de kansspelen mag mijns inziens niet beperkt worden tot de automaten. De markt van de kansspelindustrie evolueert razendsnel. Nepcasino's rijzen als paddestoelen uit de grond en de verschillende soorten automaten volgen diezelfde evolutie. Ik vrees dat de kansspelindustrie profiteert van de onduidelijkheid die bewust of onbewust wordt gecreëerd ter gelegenheid van de overgang van de oude naar de nieuwe wetgeving. Er wordt geprofiteerd van wat zij als een vacuüm in de wet zien. De nieuwe wet is immers nog niet van toepassing op alle artikels. Volgens mij bestaat dit vacuüm niet echt, en kan en moet men nog steeds optreden op basis van de oude wet zodat de excessen die voortspruiten uit deze problematiek kunnen worden aangepakt. Ik denk in het bijzonder aan die spelautomaten waarmee men meer dan 500 frank per uur kan verliezen en waarvoor men naast muntstukken ook briefjes van 1.000 of 2.000 frank of zelfs betaalkaarten kan gebruiken. Waarom werd tegen deze illegale praktijken tot nu toe niet opgetreden op basis van de nog steeds geldende wet van 1902?

Tot slot, mijnheer de minister, herhaal ik de vragen die ik in mijn verzoek heb vermeld. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten van de nieuwe wet? Ik vermoed dat in de Ministerraad reeds een tweetal besluiten goedgekeurd is. Welke maatregelen hebt u getroffen om een betere controle mogelijk te maken na de inwerkingtreding van de nieuwe wetgeving? Ik dank u bij voorbaat voor uw antwoord.

07.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's Fournaux, Decroly en Mortelmans, ik neem aan dat bij de totstandkoming van een nieuwe wet altijd een zekere onduidelijkheid gecreëerd wordt. De vraag is echter of bepaalde mensen in deze sectoren er geen belang bij hebben nog meer onduidelijkheid te creëren. Het moet echter duidelijk zijn dat de nieuwe wet er is, en dat hij moet worden

uitgevoerd. Daarover kan geen enkele betwisting bestaan.

Je répondrai séparément aux questions qui m'ont été posées par MM. Fournaux, Decroly et Mortelmans afin d'être le plus précis possible.

Monsieur Fournaux, il est exact que, sous la précédente législature, le parlement a voté in extremis une loi visant à reformer le système des jeux organisés par le secteur privé dans notre pays.

Cette loi règle non seulement la problématique des jeux organisés dans les casinos, mais aussi dans les autres lieux où les jeux de hasard seront autorisés moyennant un ensemble de conditions déterminées par la loi elle-même ou par la voie d'arrêtés royaux.

Ces autres lieux de jeu sont les débits de boisson et les salles de jeux automatiques qu'on appelle également les luna-parcs

Ces salles de jeux constituent une nouveauté introduite par la nouvelle loi. Jusque là, la loi de 1902 ne tolérait la présence de jeux de hasard que dans deux lieux de jeux: les débits de boisson, pour autant que les jeux qui y étaient exploités comportaient une part prépondérante d'habileté dans le déroulement du jeu dans le chef du joueur, d'autre part, les endroits où les jeux de pur hasard étaient permis, mais strictement réglementés - dont notamment un certain nombre de casinos.

La loi de 1999 a également introduit une nouveauté essentielle, à savoir la création de la commission des jeux de hasard, dont les membres - nommés pour un terme de trois ans - représentent les cinq ministres directement concernés par la problématique des jeux. Ladite commission, instaurée en ce début d'année, remet un avis sur toute la législation relative aux jeux de hasard - en ce compris, sur les règles normatives qui régissent la matière. Elle exerce également un contrôle sur le secteur des jeux et remplit une tâche à la fois administrative et de police, dans la mesure où elle se trouve investie de la mission de délivrer, de suspendre et de retirer les cinq types de licence d'exploitation prévus par la nouvelle loi.

Par ailleurs, même si d'aucuns suspectent que la rédaction du projet de loi eût pu être influencée par l'un ou l'autre groupes de pression, la preuve n'en a toutefois pas pu être apportée. Il n'en demeure pas moins que le Parlement a - après

l'adoption de moult amendements - voté le texte de loi à une très large majorité. Aussi, quand bien même il devrait être établi que d'éventuelles manœuvres frauduleuses auraient été menées pour influencer la rédaction du projet de loi, ce dernier n'en demeurerait pas moins obligatoire. Le contrôle parlementaire, effectué tant par les députés que par les sénateurs, à l'occasion des débats relatifs au projet en lui-même et aux multiples amendements proposés, témoigne d'ailleurs de la sincérité du législateur quant à cette législation.

Partant, la seule préoccupation du ministre de la Justice est d'assurer la mise en application de cette loi du 7 mai 1999. Ainsi, grâce au travail accompli tant par mon cabinet que par les membres de la commission des jeux de hasard, les textes des arrêtés réglementant les jeux de classe 2 et 3 sont-ils déjà rédigés et ont-ils déjà été soumis, pour la plupart d'entre eux, à l'avis du Conseil d'Etat et de l'Inspection des Finances.

En outre, un sort similaire est réservé aux arrêtés qui réglementent les licences des classes D et E, ainsi qu'à celui qui confère la qualité d'officier de police judiciaire à certains membres de la commission des jeux de hasard et à son secrétariat.

J'ai toujours affirmé ma volonté que soit mise en œuvre, avant la fin de cette année, la réforme - au moins dans sa partie consacrée aux débits de boisson. Je pense pouvoir confirmer aujourd'hui que ce souhait sera concrétisé, non seulement en ce qui concerne ces derniers, mais également en ce qui concerne les salles de jeux automatiques.

De même, l'avancement du travail normatif portant sur les casinos est plus que satisfaisant. Vous savez sans nul doute que la loi impose que ceux-ci soient également tenus à des impératifs culturels. Dans ce contexte, une concertation sera organisée prochainement avec les Communautés en vue d'envisager la mise en œuvre de cette obligation qui pourrait ainsi intervenir dans un délai de trois à six mois.

Pour répondre à M. Decroly, je vous rappellerai que la loi du 7 mai 1999 se limite à fixer un cadre général concernant l'usage des jeux dans notre pays et nécessite, dès lors, la rédaction d'une trentaine d'arrêtés. Certes, les problèmes rencontrés sont nombreux, compte tenu de la technologie des machines en cause. Néanmoins, comme je viens de vous l'exposer, plusieurs arrêtés ont déjà été rédigés et soumis au Conseil des ministres ou à l'avis du Conseil d'Etat.

Du reste, je n'ai jamais caché le fait que j'estime prioritaire l'entrée en vigueur des arrêtés visant à réglementer les jeux de la classe 2 (luna-parcs) et de la classe 3 (les débits de boisson). Aussi, l'arrêté qui détermine la liste des jeux de la classe 3 a-t-il été soumis pour approbation au Conseil des ministres du 17 novembre et est-il actuellement examiné par le Conseil d'Etat. L'urgence a d'ailleurs été invoquée. Deux autres arrêtés, réglementant cette classe de jeux et la licence correspondante, sont terminés et ont également été soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Partant, ces trois textes devraient être publiés à la fin de ce mois au Moniteur belge, après toutefois que le Conseil des ministres ait marqué son accord définitif sur ceux-ci.

En ce qui concerne les établissements de classe 2 et donc les luna-parcs, l'arrêté royal, fixant la liste des jeux autorisés dans les luna-parcs, a également été présenté au conseil des ministres de ce vendredi 1er décembre. Cet arrêté sera transmis cette semaine encore pour avis au conseil d'Etat. L'urgence a été invoquée.

Un second arrêté, réglementant des règles d'exploitation de ces jeux de classe 2, a été transmis, ce vendredi au conseil d'Etat pour avis.

Un troisième arrêté, déterminant les conditions d'obtention des licences B en mettant en œuvre la limitation à 180 du nombre de luna-parcs prévus par la loi, sera transmis, avant la fin de cette semaine, pour avis urgent au conseil d'Etat.

Un sixième arrêté déterminant les conditions d'octroi des licences E (les placeurs) sera également transmis dans le courant de cette semaine au conseil d'Etat.

Un septième arrêté déterminant les conditions d'octroi des licences D (personnel employé dans les établissements de classe 1 et 2) est actuellement soumis à la commission des jeux de hasard qui se prononcera, lors de sa séance du mercredi 6 décembre, sur le projet.

Un huitième arrêté, pris en exécution de l'article 19 de la loi et visant à déterminer les prix des licences A, B, C et E, a également été présenté au conseil des ministres de ce vendredi 1er décembre. L'avis du conseil d'Etat sera aussi sollicité durant le courant de cette semaine.

Deux autres arrêtés, pour lesquels l'avis de la commission des jeux de hasard a déjà été émis (l'un réglementant le problème de concertation,

l'autre celui des plaintes) seront également soumis à l'avis du conseil d'Etat avant la fin de ce mois.

Un onzième arrêté, conférant la qualité d'officier de policier judiciaire à certains membres de la commission des jeux de hasards et de son secrétariat, est également achevé. Il sera également transmis à très bref délai au conseil d'Etat en vue de pouvoir être publié dans les délais les plus brefs.

Plusieurs autres arrêtés, réglementant, notamment l'octroi, le retrait et la suspension des licences, la réglementation des jeux de casinos, seront discutés lors des prochaines réunions de la commission des jeux de hasard.

Tous les arrêtés énumérés ont évidemment été soumis à l'avis préalable de la commission des jeux de hasard qui se réunit très régulièrement et au moins deux fois par mois. Cependant, j'ai pu constater que, ces derniers temps, cette moyenne a été largement dépassée.

Mijnheer Mortelmans, voor uw eerste vraag verwijst ik naar het antwoord dat ik aan de heer Decroly heb gegeven. Een twaalfal besluiten bevindt zich in een eindfase.

Zo kom ik tot uw tweede vraag. De wet van 7 mei 1999 verbiedt niet uitdrukkelijk en formeel de virtuele casino's. Het artikel 4 van de wet bepaalt dat het verboden is onder om het even welke vorm op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze een of meer kansspelen of inrichtingen van kansspelen uit te baten dan deze die door de wet zijn toegelaten. Inbreuken op artikel 4 worden gestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 5 jaar en met een boete van 100 frank tot 100.000 frank. Bovendien zijn de artikelen 301 en 302 van het Strafwetboek niet afgeschaft en blijven zij gelden voor iedere gebruiker van de server. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de leveranciers van infrastructuur, toegang of diensten kan worden aangemerkt wanneer ze kennis zouden hebben van de aanwezigheid van kansspelen op het netwerk of op de server. Teneinde de daadwerkelijke inwerkingstelling van de reeds opgestelde besluiten per 1 januari 2001 te garanderen worden nog voor het einde van de maand december zeer strikte richtlijnen aan de politiediensten en de parketten toegestuurd. Daarenboven zal een van de besluiten dat binnenkort gepubliceerd zal worden aan bepaalde leden van de commissie Kansspelen de hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie verlenen. De commissie zal op zeer strikte

wijze waken over de toepassing van de wet en de uitvoeringsbesluiten en zal een essentiële rol spelen in het opsporen en het bestraffen van de inbreuken.

Om elk misverstand te vermijden, verwijst ik er tenslotte naar dat in de lijst van categorie 2, met name de lunaparken, die deze week werd goedgekeurd, een dubbele beslissing werd genomen. Van de zes spelen die daarin worden voorzien, worden er vijf weerhouden. De minister bekomt de toelating om bij ministerieel besluit die vijf categorieën te verduidelijken en te omschrijven over welke het exact gaat. De zesde categorie, die van de slots, is verwijderd uit categorie 2 en verhuist naar categorie 1.

07.05 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je poserai trois questions précises. Premièrement, monsieur le ministre, vous parlez de 180 luna-parcs, est-ce à dire qu'on fermera les autres?

07.06 Marc Verwilghen, ministre: 180, oui.

07.07 Richard Fournaux (PSC): Deuxièmement, les arrêtés royaux pris jusqu'à présent autorisent-ils les jeux automatiques dans les casinos?

07.08 Marc Verwilghen, ministre: Dans les casinos, des jeux de hasard de tout type peuvent être exploités sous une classification divisée en trois sections. En 3, nous avons décidé de deux types de jeux. En 2, il s'agit de cinq types de jeux, et, pour le 1, l'arrêté royal n'est pas encore pris.

07.09 Richard Fournaux (PSC): 3. En ce qui concerne les jeux dans les cafés, je ne me souviens plus de la catégorie.

07.10 Marc Verwilghen, ministre: Il s'agit de la catégorie 3 dans laquelle deux types de jeux sont retenus.

07.11 Richard Fournaux (PSC): Cela signifie-t-il que les projets de la loterie nationale pourront se concrétiser: la video-loterie?

07.12 Marc Verwilghen, ministre: Si ces jeux sont du même type que les jeux autorisés, oui. S'ils ne sont pas du même type, c'est non.

07.13 Richard Fournaux (PSC): Je reformule ma question: avez-vous fixé le type de jeu autorisé dans les cafés en fonction des projets de la loterie nationale ou pas?

07.14 **Marc Verwilghen**, ministre: Non. Nous avons suivi l'avis formulé par la commission des jeux de hasard.

07.15 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le ministre, je vous remercie.

07.16 **Jan Mortelmans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het uitvoerige antwoord. Ik zal het antwoord grondig bestuderen. We zullen ervoor zorgen dat de maatregelen die u voorgesteld hebt, uitgevoerd worden. Ik ga er ook mee akkoord dat de onduidelijkheid gecreëerd kan worden door anderen die er baat bij hebben.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De interpellaties nr. 574 van de heer Jean-Paul Moerman en nr. 558 van de heer Ferdy Willems worden naar een latere datum verschoven.

08 **Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de evaluatieopdracht inzake de drugwetgeving" (nr. 2832)**

08 **Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la mission d'évaluation de la législation en matière de drogues" (n° 2832)**

08.01 **Jo Vandeurzen** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb deze vraag ingediend om te weten wat de minister heeft gevraagd aan het College van procureurs-generaal over de toepassing van de drugwetgeving. Dat gebeurde op het ogenblik dat ik in de discussies over de beleidsnota van de minister meende te kunnen vernemen dat hij daarin een initiatief had genomen. Natuurlijk heb ik vandaag de kranten ook gelezen. Ik heb begrepen dat het kernkabinet vanavond en de regering morgen het gedoogbeleid wellicht gestalte zullen geven. Het enige wat ik vandaag met een glimlach lees is dat minister Aelvoet een extra woordvoerder voor de drugnota zou hebben aangetrokken. Sta dat een christen-democraat toe, die zoals vele christen-democraten weinig competent is inzake communicatie. De minister van Volksgezondheid neemt nu een extra woordvoerder in dienst voor drie dagen, met als enige opdracht dat de drugnota, eenmaal goedgekeurd, goed en juist wordt uitgelegd. Ik stel mij daar allerlei bij voor. Ik ben enorm gefascineerd door deze regering die toch een trendbreuk ging veroorzaken door open communicatie. Laat mij toch zeggen dat ik inzake

het drugbeleid bij herhaling heb aangekondigd dat het niet de vraag was wat de regering zou beslissen, maar wel hoe ze dat zou vertellen. De heer Slangen volstond niet, de heer Geerts komt nu de heer Slangen vervoegen.

De **voorzitter**: In Antwerpen zou men zeggen dat, als hij daar niet in slaagt om dat in drie dagen uit te leggen, hij nogal een sigaar zou roken.

08.02 **Jo Vandeurzen** (CVP): Een sigaar waarvoor dan overigens geen reclame mag gemaakt worden, dat begrijpt u wel: wij ontraden het gebruik van rookwaren. De heer Geerts zou onder meer bekend zijn van de groene rubriek van een krant. Ik heb ook gelezen dat men het kweken van vrouwelijke planten ook nog gaat gedogen, dus ik ben zeer benieuwd naar de communicatie.

Alle gekheid op een stokje. Ik had van de minister uit eerdere antwoorden begrepen dat internationale verdragen de marges inzake het gedogen beperkingen oplegden. Uit zijn uitspraken in De Zevende Dag had ik ook begrepen dat de minister net als wij bekommerd was over de vraag hoe ouders met kinderen nog over deze zaken zouden kunnen praten als de regering het signaal geeft dat men zal gedogen. In het debat over de beleidsnota heb ik gehoord dat de minister van Justitie, alvorens in het luchtledige te spreken over het vervolgbeleid, van het college wenste te vernemen hoe op het terrein de opsporing, de vervolging en de bestraffing zouden worden georganiseerd. Mijn vragen zijn dan ook heel eenvoudig.

Mijnheer de minister, van welke aard was de vraag die aan het College werd gesteld? Werd het verslag reeds overgemaakt en kan de commissie hiervan inzage krijgen?

08.03 **Minister Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn antwoord op de vraag van de heer Vandeurzen in drie luiken indelen.

Ten eerste, het colloquium tot evaluatie van de richtlijn van 8 mei 1998 met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake het bezit van en de handel in verdovende middelen, vond plaats op 16 mei en op 13 juni 2000, met de in verdovende middelen gespecialiseerde magistraten bij de parketten van de rechtbanken van eerste aanleg en bij de hoven van beroep. Het colloquium had hoofdzakelijk tot doel de magistraten te horen over de opmerkingen van de dienst strafrechtelijk beleid in de evaluatienota van de circulaire van 1998, alsook over de vaststellingen van de professoren De Ruyver en Casselman.

De voornaamste aangehaalde punten hebben betrekking op het volgende:

1. De praktijk van de vereenvoudigde processen-verbaal waarvan het gebruik zich toevallig en niet-eenvormig aanmeldt. Bovendien wordt naar voren gebracht dat deze vereenvoudigde processen-verbaal in de realiteit niet altijd voorkomen.
2. De circulaire van 1998 maakt een duidelijk onderscheid tussen de gewone gebruiker en de gebruiker die maatschappelijke overlast bezorgt of die in een probleemsituatie terechtkomt en aldus een problematisch gebruiker blijkt te zijn. Beide noties werden door de magistraten gepreciseerd en een duidelijke definitie van beide begrippen werd opgesteld.
3. De denkoefening van de magistraten slaat eveneens op de toepasbaarheid van de transacties ten aanzien van wat men noemt de recreatieve druggebruiker.
4. De magistraten bogen zich eveneens over de bemiddeling in strafzaken en het therapeutisch advies. Alternatieven voor de vervolging - de bemiddeling in strafzaken en de dienstverlening - worden absoluut niet systematisch toegepast, hoewel zij een waaier aan mogelijkheden bieden. Het therapeutisch advies is eveneens een benadering die het de leden van het parket mogelijk moet maken te voorkomen dat een groot deel van de gebruikers onnodig voor de rechtbank moet verschijnen, door de mogelijkheden die deze techniek in het sociaal-medisch milieu creëert.
5. De autonomie van de politiediensten bij een crisissituatie van de betrokkenen.
6. De inbeslagneming van middelen die werden verhandeld.
7. De inwerkingstelling van een kwantitatieve evaluatiemethode van de richtlijn.
8. De noodzaak van het opstellen van regels inzake de behandeling met vervangingsmiddelen die soms te gemakkelijk aan gebruikers met verscheidene risico's worden voorgeschreven. In 1999 werden 90 gevallen vastgesteld van overdosis met methadon, soms in samenhang met andere medicijnen, enkel in het Brussels arrondissement. Dit cijfer behelst overigens 80% van de gevallen van overdosis. Tevens bestaat de noodzaak om artsen en gebruikers te omkaderen.

Dit zijn grosso modo de punten die ter sprake

kwamen.

Ten tweede, er werd reeds met deze opmerkingen rekening gehouden bij het opstellen van het drugsplan van de regering. Wat de methodologie betreft wordt een nieuwe vergadering gepland voor het eerste trimester van 2001 en zij zal wellicht plaatsvinden nog vóór het einde van de maand januari teneinde, op basis van de aanbevelingen van de parketten, een kwantitatieve evaluatiemethode te integreren in de nieuwe rondzendbrief mocht zulks nodig blijken.

Ten derde, hoewel dit evaluatiedocument slechts dienstig is voor strikt intern gebruik bij het departement van Justitie, belet volgens mij niets het ter kennis te brengen van het Parlement. Op dat vlak ben ik aldus bereid op het verzoek in te gaan, ook al ligt een strikt juridische interne bevraging aan de grondslag van dit document.

08.04 Jo Vandeurzen (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn omstandig antwoord en het verheugt mij dat hij de gevraagde documenten ter beschikking zal stellen.

Ik had evenwel nog een paar vragen, onder andere omtrent de kwantitatieve benadering, maar ik neem aan dat deze onderwerpen morgen en overmorgen nog uitvoerig aan bod zullen komen in de vergaderingen van de Kamer. Ik voeg er echter meteen aan toe dat, mocht morgen de regering een beslissing terzake nemen, er vanwege de parketten niet veel meer te zeggen valt.

Voorts, mijnheer de minister, nog dit. In de omzendbrief die werd opgesteld tijdens de vorige legislatuur werd het problematisch gebruik van drugs wel degelijk gedefinieerd.

Het gedoogbeleid zal het volgehouden, geregeld gebruik niet langer als problematisch gebruik definiëren, wat in de rondzendbrief weldegelijk het geval was. Als we de volgende dagen gaan discussiëren over het gedoogbeleid dat de regering misschien zal installeren, is het nuttig om met dat soort documenten te werken. Ik ben het met de minister eens dat we niet alleen in slogans en in termen van communicatieproblematiek moeten denken, maar ook de techniciteit van de dingen moeten beschouwen. Dat moet in een parlementair debat de basis van de discussie zijn.

08.05 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik wil voorzichtigheidshalve elk misverstand wegnemen.

Ik betwist niet dat in de richtlijn van 1998 de problematische gebruiker was omschreven. We hebben alleen vastgesteld dat daaraan verschillende interpretaties zijn gegeven. De evaluatie heeft ons geleerd dat we een verfijning moeten aanbrengen zodat iedereen er wel hetzelfde onder begrijpt. De rest zal aan bod komen eens een verdere beslissing is genomen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt
gesloten om 12.42 uur.
La réunion publique de commission est levée à
12.42 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

05-12-2000

10:15 uur

mardi

05-12-2000

10:15 heures

INHOUD

- Modelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "de billijke vergoeding" (nr. 2662) 1
Sprekers: Trees Pieters, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Modelinge vraag van mevrouw Marie-Thérèse. Coenen aan de minister van Justitie over "het systeem van de beroepsopleiding en de voorwaardelijke invrijheidsstelling van de veroordeelden" (nr. 2729) 2
Sprekers: , Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Modelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de oprichting van de Adviesraad voor de magistratuur" (nr. 2745) 4
Sprekers: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Samengevoegde modelinge vragen van 5
 - de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over 'de inbraakgolf die Vlaanderen reeds geruime tijd teistert' (nr. 2758) 5
 - de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over 'het georganiseerd karakter van het toenemend aantal diefstallen in Vlaanderen' (nr. 2772) 5
Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Modelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Justitie over "de financiële hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden" (nr. 2759) 8
Sprekers: Frieda Brepoels, voorzitter van de VU&ID-fractie, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Modelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de verwerving van de Belgische nationaliteit" (nr. 2794) 10
Sprekers: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie
- Samengevoegde modelinge vragen van 11
 - de heer Richard Fournaux aan de minister van Justitie over 'de wet op de kansspelen' (nr. 2756) 11
 - de heer Vincent Decroly aan de minister van Justitie over 'het toenemende aantal kansspelinrichtingen in de grenssteden' (nr. 2818) 11
 - de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over 'de wet op de kansspelen en de problematiek van de gokverslaving' (nr. 2847) 11
Sprekers: Richard Fournaux, Vincent Decroly, Jan Mortelmans, Marc Verwilghen,

SOMMAIRE

- Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la rémunération équitable" (n° 2662) 1
Orateurs: Trees Pieters, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de Mme Marie-Thérèse. Coenen au ministre de la Justice sur "le système de formation professionnelle et la libération conditionnelle pour les condamnés" (n° 2729) 2
Orateurs: , Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'instauration du conseil consultatif de la magistrature" (n° 2745) 4
Orateurs: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Questions orales jointes de 5
 - M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur « la vague de cambriolages qui sévit en Flandre depuis assez longtemps' » (n° 2758) 5
 - M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur « le caractère organisé d'un nombre croissant de cambriolages en Flandre' » (n° 2772) 5
Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de la Justice sur "l'aide financière de l'Etat aux victimes d'actes intentionnels de violence" (n° 2759) 8
Orateurs: Frieda Brepoels, président du groupe VU&ID , Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'obtention de la nationalité Belge" (n° 2794) 10
Orateurs: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice
- Questions orales jointes de 11
 - M. Richard Fournaux au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux' (n° 2756) 11
 - M. Vincent Decroly au ministre de la Justice sur 'la multiplication de cercles de jeux dans certaines villes frontalières' (n° 2818) 11
 - M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux de hasard et la problématique de la dépendance du jeu' (n° 2847) 11
Orateurs: Richard Fournaux, Vincent Decroly, Jan Mortelmans, Marc Verwilghen,

minister van Justitie

ministre de la Justice

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen
aan de minister van Justitie over "de
evaluatieopdracht inzake de drugwetgeving" (nr.
2832)

15

Sprekers: **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen,**
minister van Justitie

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre
de la Justice sur "la mission d'évaluation de la
législation en matière de drogues" (n° 2832)

15

Orateurs: **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen,**
ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 05 DECEMBER 2000

10:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 05 DECEMBRE 2000

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.18 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.

01 Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "de billijke vergoeding" (nr. 2662)

01.01 Trees Pieters (CVP): Het dossier betreffende de billijke vergoeding blijft met moeilijkheden kampen. De uitbetaling van de geïnde bedragen aan de artiesten-uitvoerders blijkt moeizaam te verlopen. Er zouden reeds 660 miljoen frank aan taksen zijn geïnd, maar de gerechtigden hebben daarvan nog niets ontvangen.

Welke initiatieven nam de minister reeds om deze problemen te verhelpen? Overweegt de minister het oprichten van één instelling die instaat voor de inning en de betaling van de artiestentaks?

01.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): Dit dossier heeft van bij het begin een slechte start genomen. De problemen ontstonden al in 1996.

Er bestaan inderdaad twee beheersvennootschappen, Microcam en Uradex, die bevoegd zijn voor de inning van de billijke vergoeding en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. Betreffende deze laatste vergoeding werd tot op heden 401 miljoen geïnd; betreffende de billijke vergoeding werd 265 miljoen geïnd.

De verdeling van de rechten vereist een autonome en vaste structuur. Daarom moet er één structuur worden opgericht die als taak heeft: de uitwerking van de gemeenschappelijke verdeelregels; de organisatie van een grote synergie tussen beide vennootschappen; de vertegenwoordiging in het buitenland van het Belgische repertoire en van het buitenlands repertoire in België. Er zijn dus

La réunion publique est ouverte à 10.18 heures par M. Fred Erdman, président.

01 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la rémunération équitable" (n° 2662)

01.01 Trees Pieters (CVP): Le dossier de la rémunération équitable continue de poser des problèmes. Le paiement aux artistes-interprètes des sommes perçues s'avère laborieux. Des taxes pour un montant de 660 millions auraient déjà été perçues, mais les ayants droit n'en ont pas encore vu la couleur.

Quelles initiatives le ministre a-t-il déjà prises pour résoudre ces problèmes? Envisage-t-il de créer une institution unique chargée de la perception et du paiement de la taxe des artistes?

01.02 Marc Verwilghen, ministre (néerlandais): Ce dossier a pris un mauvais départ. Les difficultés ont débuté dès 1996.

Il existe effectivement deux sociétés de gestion, Microcam et Uradex, qui ont compétence pour percevoir la rémunération équitable ainsi que la rémunération dont est redevable toute personne qui photocopie tout ou partie d'œuvres pour son usage personnel. S'agissant de cette dernière rémunération, il a été perçu jusqu'à présent 401 millions de francs. Concernant la rémunération équitable, 265 millions de francs ont été perçus.

La répartition des droits requiert une structure autonome et permanente. C'est la raison pour laquelle il faut créer une structure unique dont la mission consistera à fixer les clés de répartition communes, à organiser une synergie étroite entre les deux sociétés, et à garantir la représentation à l'étranger du répertoire belge et du répertoire étranger en Belgique. Il y a trois possibilités: soit

mogelijkheden om tot een stabiele en autonome structuur te komen: een betere samenwerking, of één vennootschap, of een fusie. Ik heb coördinerend opgetreden onder meer in een vergadering van 5 september. Op 15 oktober waren de vennootschappen er echter nog steeds niet in geslaagd een bevredigend antwoord te formuleren en de hun toevertrouwde rechten te beheren.

Ik heb volgende alternatieven voorgesteld: of een arbitrageprocedure of de onmiddellijke intrekking van de vergunning, gezien de onmogelijkheid om de hun toevertrouwde rechten te beheren.

Mijn administratie heeft dan onderhandelingen opgestart met de meest gerede partij met het oog op de oprichting van één vennootschap.

01.03 Trees Pieters (CVP): Ik hoop dat wij weldra het einde beleven van deze geschiedenis en dat de minister verder werkt aan een oplossing. Ik wil er wel aan toevoegen dat ik gekant ben tegen het ganse systeem.

Het incident is gesloten.

02 Mondelinge vraag van mevrouw Marie-Thérèse. Coenen aan de minister van Justitie over "het systeem van de beroepsopleiding en de voorwaardelijke invrijheidsstelling van de veroordeelden" (nr. 2729)

02.01 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Het penitentiair centrum van Marneffe beschikt over diverse werkplaatsen om de gedetineerden bezig te houden. De gedetineerden kunnen tevens verscheidene beroepsopleidingen volgen. Jammer genoeg ontvangen zij maar een uurloon van ten hoogste 25 frank wanneer zij een opleiding volgen, terwijl gedetineerden die in de werkplaats aan de slag zijn 30 tot 45 frank ontvangen. Kan men de uurlonen van degenen die een opleiding volgen en degenen die in de werkplaats aan de slag zijn niet gelijkgeschakelen?

De straffen worden bovendien alsmaar langer en de voorwaardelijke invrijheidsstellingen alsmaar zeldzamer, terwijl de rechters bij het uitspreken van veroordelingen rekening houden met de wet-Lejeune. Vele gedetineerden ervaren dat als een nieuwe veroordeling. Zou het bijgevolg niet van meer objectiviteit getuigen om de spelregels nader toe te lichten teneinde te voorkomen dat sommigen valse hoop zouden koesteren?

02.02 Minister Marc Verwilghen (Frans): Artikel 103 van de Algemene Instructies voor de Strafinrichtingen bepaalt dat het tarief voor

améliorer la collaboration pour mettre en place une structure stable et autonome, soit créer une société unique, soit réaliser une fusion. J'ai joué un rôle de coordination, notamment lors d'une réunion du 5 septembre. Toutefois, le 15 octobre, les sociétés n'étaient toujours pas parvenues à formuler une réponse satisfaisante ni à gérer les droits qui leur étaient confiés.

J'ai proposé les solutions de remplacement suivantes : soit instituer une procédure d'arbitrage, soit leur retirer immédiatement la licence, vu leur inaptitude à gérer les droits qui leur sont confiés.

Mon administration a alors engagé des négociations avec la partie la plus diligente en vue de créer une société unique.

01.03 Trees Pieters (CVP): J'espère que nous connaissons bientôt l'épilogue de cette affaire et que le ministre continue à rechercher une solution. Mais je tiens également à préciser que je m'oppose à l'ensemble du système.

L'incident est clos.

02 Question orale de Mme Marie-Thérèse. Coenen au ministre de la Justice sur "le système de formation professionnelle et la libération conditionnelle pour les condamnés" (n° 2729)

02.01 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Le Centre pénitentiaire de Marneffe propose divers ateliers pour occuper les détenus. Ceux-ci peuvent, en outre, bénéficier de plusieurs formations professionnelles. Malheureusement, on ne reçoit que maximum 25 francs l'heure quand on suit une formation, tandis que l'atelier est payé de 30 à 45 francs. N'y a-t-il pas moyen de mettre sur le même pied une formation qualifiante et un travail en atelier ?

Par ailleurs, la durée des peines tend à s'allonger et les libérations conditionnelles se font de plus en plus rares, alors que les juges ont souvent prononcé des condamnations en tenant compte de la loi Lejeune. Beaucoup ressentent cela comme une nouvelle condamnation. Ne serait-il, dès lors, pas plus objectif de préciser les règles du jeu, pour éviter à certains de fausses espérances ?

02.02 Marc Verwilghen , ministre (français): L'article 103 des Instructions générales pour les établissements pénitentiaires dispose que le tarif

huishoudelijk werk en het onderhoud van het meubilair en de gebouwen door de minister wordt vastgesteld.

Met toepassing van dat artikel stelt de circulaire van 29 juli 1998 de vergoedingen vast die aan de gedetineerden worden toegekend, met inbegrip van degenen die een beroepsopleiding volgen. Het minimumuurloon bedraagt 25 frank voor de minst ervaren en geschoolde werknemers, 28 frank voor ervaren en geschoolde werknemers en 32 frank voor werknemers met een hogere opleiding.

De gedetineerden die cursussen volgen in het kader van een beroepsopleiding, ontvangen 25 frank per uur, een bedrag dat tot 28 frank wordt verhoogd voor degenen die blijken geven van een bijzondere inzet of die voor de opleiding slagen. De gedetineerden ontvangen die bedragen niet enkel voor de uren tijdens welke zij cursus hebben gevolgd, maar ook voor de uren tijdens welke zij studeren.

Wanneer de werkstukken uit de werkplaats door de particuliere sector worden afgenomen, geldt de regel van de meest biedende. Vandaar dat op een aantal plaatsen, waaronder het centrum in Marneffe, bovengemiddelde tarieven gehanteerd worden. Met de opbrengst van de werkplaatsen financiert de Regie voor penitentiaire arbeid de vergoedingen voor gedetineerden die een beroepsopleiding volgen. Het op hetzelfde peil brengen van de vergoedingen voor de beroepsopleiding en die voor de best betaalde arbeid zou de arbeidsregeling op de helling zetten, want arbeid wordt doorgaans als penibeler beschouwd dan het volgen van een opleiding. De vergoeding wordt periodiek herzien op grond van de prijsevolutie en de budgettaire ruimte.

In de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling staan de criteria voor de toekenning duidelijk opgesomd. De gedetineerde moet een reclasseringsplan voorleggen, waaruit zijn wil om zich opnieuw in de maatschappij te integreren moet blijken. Er mogen geen contra-indicaties zijn die een ernstig risico inhouden voor de reclassering of deze in de weg staan. In 1995 werden er 725 gedetineerden voorwaardelijk in vrijheid gesteld of voorlopig vrijgelaten met het oog op een voorwaardelijke invrijheidstelling, in 1996 758, in 1997 892 en in 1998 919.

Uit de beschikbare cijfers voor de periode van 1 januari tot 15 november 2000 (651 voorwaardelijke invrijheidstellingen) kan niet worden geconcludeerd

relatif aux travaux domestiques et à l'entretien du mobilier et des bâtiments est fixé par le ministre.

En application de cet article, la circulaire du 29 juillet 1998 détermine les gratifications allouées aux détenus, y compris ceux qui suivent une formation professionnelle. Le minimum est de 25 francs l'heure pour les travailleurs les moins expérimentés ou qualifiés, de 28 francs l'heure pour les travailleurs expérimentés ou qualifiés et de 32 francs l'heure pour les travailleurs faisant preuve d'une qualification supérieure.

Les détenus qui suivent des cours dans le cadre d'une formation professionnelle reçoivent 25 francs l'heure, montant porté à 28 francs l'heure pour ceux faisant preuve d'une application particulière ou qui réussissent la formation. Les détenus sont gratifiés non seulement pour les heures de cours, mais encore pour les heures d'étude.

Lorsqu'il s'agit d'un travail en atelier dont le produit est livré au secteur privé, s'applique la règle du plus offrant. Ceci explique l'existence de taux plus favorables que la moyenne dans certains établissements, dont le Centre de Marneffe. Le bénéfice produit par le travail en atelier permet à la Régie du travail pénitentiaire de financer ce qui est alloué aux détenus qui suivent une formation professionnelle. Aligner le taux applicable à la formation professionnelle sur les travaux les mieux rémunérés compromettrait ceux-ci puisque le travail est généralement perçu comme plus pénible qu'une formation. Par ailleurs, le taux des rémunérations est revu périodiquement en fonction de l'évolution des prix et des possibilités budgétaires.

La nouvelle loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle énumère clairement les critères d'octroi. Le détenu doit présenter un plan de reclassement montrant sa volonté de réinsertion. Il ne peut y avoir de contre-indication impliquant un risque sérieux ou faisant obstacle à la réinsertion sociale. Il y a eu 725 libérations conditionnelles ou provisoires en vue de libération conditionnelle en 1995, 758 en 1996, 892 en 1997 et 919 en 1998.

Les chiffres actuellement disponibles pour la période du 1er janvier au 15 novembre 2000 (651 libérations conditionnelles) ne permettent pas

dat het aantal gedetineerden dat door de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling voorwaardelijk in vrijheid gesteld wordt spectaculair zou zijn gedaald. Een grondiger studie waarin ook rekening gehouden wordt met het aantal veroordeelden dat voor vrijlating in aanmerking komt, zou daarvoor nodig zijn.

De instelling van een strafuitvoeringsrechtbank, waaraan gewerkt wordt door de commissie-Holsters, zal wellicht nog andere aanpassingen in de hand werken.

02.03 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Het reclasseringsplan maakt eveneens deel uit van de opleiding. Het zijn twee aspecten van eenzelfde werkelijkheid die een volledige steun verdienen.

Aangezien de in de gevangenis georganiseerde opleidingen niet erkend zijn, is het moeilijk ze daarbuiten te doen gelden. Is het mogelijk hiertoe akkoorden met de Gemeenschappen te sluiten?

02.04 Minister Marc Verwilghen (Frans): Zowel met de werkzaamheden van de commissie-Holsters als met de bevoegdheden van de Gemeenschappen moet rekening worden gehouden. Wij houden contact met de Gemeenschappen teneinde uit te zoeken hoe de kwestie verder moet worden aangepakt.

Het incident is gesloten.

03 Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeuren aan de minister van Justitie over "de oprichting van de Adviesraad voor de magistratuur" (nr. 2745)

03.01 Jo Vandeuren (CVP): Krachtens artikel 7 van de wet van 8 maart 1999 worden de verkiezingen voor de Adviesraad voor de magistratuur voor het eerst georganiseerd op hetzelfde ogenblik als die voor de Hoge Raad voor de Justitie. Dat is echter niet gebeurd. Het KB van 13 juni 1999 heeft dan de procedure vastgelegd.

Heeft de secretaris-generaal van het ministerie van Justitie al initiatieven genomen? Wat is de stand van zaken?

Hoe verklaart de minister dat er geen reactie kwam op de twee oproepen tot kandidaatstelling?

Is de oprichting van deze Adviesraad een prioriteit voor de minister? Hoe staat het met de timing?

d'affirmer que le nombre des libérations conditionnelles octroyées par des Commissions de libération conditionnelle ait baissé de façon substantielle. Une étude plus fine tenant compte du nombre de condamnés se trouvant dans les conditions de libération serait nécessaire.

L'introduction d'un tribunal d'application des peines, à laquelle œuvre la Commission Holsters, provoquera encore d'autres adaptations

02.03 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Le plan de reclassement fait aussi partie de la formation qualifiante. Il y a là deux volets d'une même réalité méritant un soutien global.

Le fait que les formations acquises en prison ne sont pas reconnues en rend la valorisation difficile à l'extérieur. Des accords dans ce sens avec les Communautés sont-ils envisageables ?

02.04 Marc Verwilghen , ministre (français): Il faut tenir compte de deux éléments : les travaux de la Commission Holsters et les compétences des Communautés. Nous entretenons des contacts avec celles-ci afin de voir comment nous pouvons évoluer dans cette problématique.

L'incident est clos.

03 Question orale de M. Jo Vandeuren au ministre de la Justice sur "l'instauration du conseil consultatif de la magistrature" (n° 2745)

03.01 Jo Vandeuren (CVP): L'article 7 de la loi du 8 mars 1999 dispose que les premières élections pour le Conseil consultatif de la magistrature seront organisées en même temps que celles du Conseil supérieur de la Justice. Cela n'a malheureusement pas été le cas. La procédure a ultérieurement été définie par l'arrêté royal du 13 juin 1999.

Le secrétaire général du ministre de la Justice a-t-il déjà pris des initiatives ? Quel est l'état d'avancement de ce dossier ?

Comment le ministre explique-t-il que les deux appels aux candidats n'aient suscité aucune réaction ?

Le ministre considère-t-il la création de ce conseil consultatif comme une priorité ? Qu'en est-il du respect du calendrier ?

03.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Er zijn al twee oproepen geweest tot kandidaten: op 4 september 1999 en op 4 november 1999, twee maal met onvoldoende kandidaten. Er werd beslist het KB aan te passen om een tweede oproep mogelijk te maken zonder de hele procedure opnieuw te moeten beginnen. Wij wensen ook de wet aan te passen, om een onduidelijkheid weg te werken met betrekking tot de magistraten van het parket-generaal van het Hof van Cassatie en om de verkiezing van de "lekenrechters" eruit te halen.

Ik kan moeilijk beoordelen waarom er zo weinig reactie kwam, dat komt de magistratuur toe. Misschien heeft zulks te maken met de louter adviserende bevoegdheid van de Adviesraad.

Het ligt zeker in mijn bedoeling de Adviesraad op te richten. Na de nodige wetwijzigingen kan wellicht met succes een derde oproep worden georganiseerd.

03.03 **Jo Vandeurzen** (CVP): Er zal een wijziging van de wet op de Adviesraad worden doorgevoerd. Er zal verder een KB tot wijziging van de verkiezingsprocedure worden opgesteld, teneinde een tweede oproep tot kandidaten mogelijk te maken. Ik dank de minister voor dit duidelijk antwoord.

Het incident is gesloten.

04 **Samengevoegde mondelinge vragen van**
 - de heer **Karel Van Hoorebeke** aan de minister van Justitie over 'de inbraakgolf die Vlaanderen reeds geruime tijd teistert' (nr. 2758)
 - de heer **Tony Van Parys** aan de minister van Justitie over 'het georganiseerd karakter van het toenemend aantal diefstallen in Vlaanderen' (nr. 2772)

04.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Sedert geruime tijd wordt Vlaanderen geteisterd door een inbraakgolf. Hiervoor zouden Oost-Europese bendes verantwoordelijk zijn. De rijkswacht heeft trouwens die misdaden in kaart gebracht. Het fenomeen is overigens al jaren aan de gang. Volgens professor De Ruyver staat men machteloos tegen de toename van inbraken. Welke oplossingen zal het departement van Justitie voorstellen? Blijkbaar gaat het hier om goed opgeleide misdadigers. Enkele jaren geleden heeft men de voorlopige hechtenis sterk beperkt. De inbrekerbendes zijn daarvan op de hoogte. Is die voorlopige hechtenis dan nog wel efficiënt? Moeten wij niet overwegen om hier als wetgever op te

03.02 **Marc Verwilghen** *ministre (néerlandais)* : Deux appels aux candidats ont déjà été organisés: le 4 septembre 1999 et le 4 novembre 1999. Mais à chaque fois, les candidatures ont été insuffisamment nombreuses. Il a été décidé d'adapter l'arrêté royal afin de pouvoir procéder à un nouvel appel aux candidats, sans avoir à recommencer l'ensemble de la procédure. Nous souhaitons également adapter la loi pour remédier à une imprécision concernant les magistrats du parquet général de la Cour de cassation et supprimer le chapitre relatif à l'élection des juges extérieurs au monde judiciaire.

Je n'ai pas d'explication pour le manque de candidats. C'est une tâche qui incombe à la magistrature. Peut-être le caractère purement consultatif du conseil est-il en cause.

J'ai la ferme intention d'installer ce conseil consultatif. Un troisième appel aux candidats pourra être organisé après que la loi aura été modifiée comme il convient.

03.03 **Jo Vandeurzen** (CVP): La loi relative au conseil consultatif sera donc modifiée. Pour le surplus, un arrêté royal modifiant la procédure électorale sera élaboré, en vue de permettre un second appel aux candidats. Je remercie le ministre pour la précision de sa réponse.

L'incident est clos.

04 **Questions orales jointes de**
 - M. **Karel Van Hoorebeke** au ministre de la Justice sur « la vague de cambriolages qui sévit en Flandre depuis assez longtemps' » (n° 2758)
 - M. **Tony Van Parys** au ministre de la Justice sur « le caractère organisé d'un nombre croissant de cambriolages en Flandre' » (n° 2772)

04.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Depuis un certain temps, la Flandre est confrontée à une vague de cambriolages qui seraient le fait de bandes venues d'Europe de l'Est. La gendarmerie a d'ailleurs dressé une carte de ces délits. Du reste, ce phénomène est connu depuis plusieurs années. Selon le professeur De Ruyver, nous sommes impuissants face à la multiplication de ces cambriolages. Quelles solutions le département de la Justice va-t-il proposer? Nous sommes apparemment en présence de bandits bien organisés. Voici quelques années, on a drastiquement limité la détention provisoire et les bandes de malfaiteurs le savent. La détention provisoire est-elle dès lors encore efficace? Ne

treden? Welke maatregelen overweegt de minister?

04.02 Tony Van Parys (CVP): Het CBO van de rijkswacht signaleerde voor dit jaar een stijging met 60 procent van het aantal inbraken, voor rekening van 9 Oost-Europese misdaadorganisaties, die systematisch te werk gaan. Het probleem is angstwakkend. De veiligheidsexpert van de eerste minister, professor De Ruyver, meent dat de politiediensten machteloos staan. Het inzetten van het leger lijkt me niet meteen het goede spoor, maar abdicatie is eveneens uit den boze. Uit een recente nota van de top van de magistratuur en van de politiediensten over de gerechtelijke pijler van de federale politie blijkt dat de opsporingscapaciteit onvoldoende zal blijven.

Wat is de omvang van het fenomeen? Wat wordt ondernomen? Wat zal worden ondernomen? Hoe reageert de minister op het standpunt over de onvoldoende capaciteit binnen de toekomstige federale politie?

04.03 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Men voorspelt reeds lang dat de val van de Berlijnse Muur een toevloed van personen met slechte bedoelingen vanuit Oost-Europa zou teweegbrengen.

In Antwerpen en Gent werd de laatste maanden een stijgend aantal inbraken en car-jackings vastgesteld. Een groot deel daarvan wordt gepleegd door georganiseerde bendes, die zeer professioneel te werk gaan.

Op geregelde tijdstippen worden door de politie en de rijkswacht grote controles uitgevoerd op openbare wegen. Men gaat zich nu ook steeds meer op de helers concentreren, omdat op die manier gemakkelijker netwerken kunnen worden ontdekt. De vaststellingen en het onderzoek van sporen, DNA en GSM-verkeer worden er nu bovendien op een uniforme manier gedaan, wat het ganse onderzoek vergemakkelijkt.

De resultaten van deze werkwijze bewijzen dat ze efficiënt is en dat het wel mogelijk is om met de huidige structuur in te grijpen.

Ik geef toe dat er wel een en ander mank loopt op het vlak van de bestaande. De wet-Franchimont

devons-nous pas envisager d'intervenir sur le plan législatif? Quelles mesures le ministre compte-t-il prendre?

04.02 Tony Van Parys (CVP): Pour cette année, le BCR de la gendarmerie a signalé une augmentation de 60 pour cent du nombre des effractions. Cette recrudescence est attribuée à neuf organisations criminelles originaires d'Europe orientale, opérant de manière systématique, et constitue un phénomène particulièrement inquiétant. De l'avis de l'expert en matière de sécurité du premier ministre, M. De Ruyver, les services de police sont impuissants face à cette situation. L'engagement de l'armée ne me semble pas nécessairement constituer la meilleure solution, mais une abdication des pouvoirs publics ne me semble pas davantage souhaitable. Il ressort d'une note récente rédigée par de hauts responsables de la magistrature et des services de police à propos du pilier judiciaire de la police fédérale que les capacités de recherche des services concernés sont insuffisantes.

Quelle est l'ampleur du phénomène? Quelles initiatives a-t-on déjà prises? Lesquelles envisage-t-on de prendre encore? Quelle est la réaction du ministre face aux déclarations dénonçant un manque de capacité au sein de la future police fédérale?

04.03 Marc Verwilghen, ministre (néerlandais): On annonce depuis belle lurette qu'à la suite de la chute du mur de Berlin, nos contrées seraient confrontées à un afflux d'européens de l'Est malintentionnés.

Ces derniers mois, on a constaté à Anvers et à Gand une augmentation du nombre de cambriolages et de car-jackings, commis en majeure partie par des bandes organisées qui agissent en véritables professionnels.

La police et la gendarmerie opèrent régulièrement des contrôles à grande échelle sur la voie publique. On s'intéresse de plus en plus aux receleurs dans la mesure où les réseaux peuvent ainsi être plus facilement découverts. Par ailleurs, les constats, l'examen des traces, les analyses d'ADN et le relevé des communications GSM font désormais l'objet d'un traitement uniforme, ce qui bénéficie à l'ensemble de l'instruction.

Les résultats prouvent que la méthode de travail est efficace et que la structure actuelle permet d'agir.

Je concède que des problèmes subsistent en ce qui concernent les sanctions. Dans de nombreux cas,

maakt het in heel wat gevallen onmogelijk om tot een aanhouding over te gaan.

De rigoureuze toepassing van de scheiding der machten maakt het de parketmagistraten moeilijk. De wet op de voorlopige hechtenis biedt nochtans voldoende mogelijkheden. Vanuit sommige hoeken wordt gepleit voor een verlenging van de politionele en de gerechtelijke aanhouding. Daartoe is echter een grondwetswijziging vereist. De wet op de voorlopige hechtenis biedt voldoende mogelijkheden om op te treden.

Daarnaast moet de internationale politionele samenwerking met de Oost-Europese landen verbeteren. Die landen zijn daartoe echter niet altijd bereid. Kandidaat-lidstaten van de EU zouden dus bereid moeten zijn tot internationale politionele en gerechtelijke samenwerking.

Ik leg me zeker niet neer bij de feiten. Eenieder moet echter zijn deel doen. De magistratuur moet haar rol spelen bij de uitvoering van de wet op de voorlopige hechtenis.

04.04 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord. De politiediensten staan voor moeilijke taken en vervullen deze naar behoren. Wel is er een zekere frustratie omdat men onvoldoende gebruik maakt van de bestaande kennis.

Ik pleit dan ook voor een betere toepassing van de voorlopige hechtenis. Ter zake moet men het bestaande belangenconflict van de diverse gerechtelijke instellingen trachten te overbruggen. Als de procureur-generaal van Brussel dan nog zegt dat de bestaande wetgeving onuitvoerbaar is, wordt het wel al te gortig.

04.05 Tony Van Parys (CVP): De minister legt de verantwoordelijkheid bij het vervolgingsbeleid van de parketten en de parketten-generaal. Dit beleid wordt echter onder meer door de minister van Justitie opgesteld. Indien er daar problemen zijn, moet de minister ook maatregelen nemen.

De minister neemt inzake de wet op de voorlopige hechtenis een tegenovergesteld standpunt in dan voorheen.

Ik vrees dat de nationale magistraten, die nu maar met twee zijn, de toevloed uit Oost-Europa niet zullen aankunnen.

Ik kreeg geen duidelijk antwoord op mijn vraag

la loi Frachimont empêche de procéder à des arrestations.

La stricte application de la séparation des pouvoirs rend difficile le travail des magistrats de parquet. D'aucuns plaident pour une prolongation des détentions de police et judiciaire mais une telle mesure suppose une révision de la Constitution. La loi sur la détention préventive offre cependant suffisamment de possibilités.

Par ailleurs, nous devons renforcer notre collaboration avec les pays d'Europe de l'Est, tant sur le plan de la police que de la justice. Ces pays n'y sont cependant pas toujours disposés. Les pays européens candidats à l'adhésion devraient donc accepter une telle collaboration internationale.

Je refuse de m'incliner devant les faits. Chacun doit faire sa part du travail. La magistrature doit jouer son rôle dans la mise en œuvre de la loi sur la détention préventive.

04.04 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je remercie le ministre pour sa réponse claire. Les services de police sont confrontés à des tâches difficiles et les remplissent comme il se doit. Il règne cependant une certaine frustration parmi ces services, parce qu'on met insuffisamment à profit les connaissances existantes.

Je plaide dès lors en faveur d'une meilleure application de la détention provisoire. En la matière, il faut s'efforcer de surmonter les conflits d'intérêt entre les différentes institutions judiciaires. Si le procureur général de Bruxelles affirme de surcroît que la législation n'est pas applicable, cela dépasse les bornes.

04.05 Tony Van Parys (CVP): Aux yeux du ministre, ce sont les parquets et les parquets généraux qui sont responsables de la politique des poursuites. Cependant, c'est notamment aussi le ministre de la Justice qui définit cette politique. Si des problèmes se posent à ce niveau, il appartient également au ministre de prendre des mesures.

Le ministre adopte à l'égard de la loi relative à la détention préventive une position opposée à celle qu'il défendait auparavant.

Je crains que les magistrats nationaux, qui ne sont plus que deux, ne pourront faire face à l'afflux de réfugiés en provenance de l'Europe de l'Est.

Il n'a pas été répondu clairement à ma question

inzake de researchcapaciteit van de federale politie. Ik roep de minister op om de nodige initiatieven te nemen en ervoor te zorgen dat er voldoende capaciteit zal zijn om de gerechtelijke opdrachten te vervullen.

04.06 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands) : De georganiseerde misdaad en de geweldmisdad zijn twee speerpunten van het Veiligheidsplan en moeten dus prioritair zijn in het opsporings- en vervolgingsbeleid van alle parketten.

Ik heb de informele raad van procureurs des Konings in september gevraagd welke aanpassingen nodig zijn aan de wet op het snelrecht. Zij stelden een verslag van een twintigtal pagina's op, maar drukken op de laatste pagina hun twijfel uit bij de toepasbaarheid van het snelrecht na doorvoering van alle voorgestelde wijzigingen. De nodige kaderuitbreiding met het oog op de toepassing van het snelrecht kwam er, maar het snelrecht wordt niet toegepast. Daar stel ik me vragen bij.

De researchcapaciteit werd op federaal en lokaal niveau vastgesteld. Iedereen die momenteel dergelijk werk verricht, zal in de toekomst in dezelfde functie blijven. Indien er een probleem zou zijn bij de federale politie, dan betekent dit dat er momenteel ook een tekort aan capaciteit is.

Het incident is gesloten.

05 Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Justitie over "de financiële hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden" (nr. 2759)

05.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Slachtoffers van gewelddaden kunnen financiële hulp krijgen van de Staat indien de dader niet gekend of niet solvabel is. Nu blijkt uit een audit van het Rekenhof dat slachtoffers vaak vijf jaar moeten wachten op hulp. De bevoegde commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden blijkt nooit echt goed te hebben gewerkt en heeft een achterstand van bijna 2000 dossiers. Totnogtoe heeft de minister nog niet gereageerd op de aanbevelingen van het Rekenhof ter zake.

Welke maatregelen zal de minister nemen? Wordt er gedacht aan een uitbreiding van het personeel? Is er een verschil in de achterstand tussen de Nederlandse en Franse kamer? Wordt de procedure gewijzigd? Wordt het systeem van de

relative aux pouvoirs d'investigation de la police fédérale. J'invite le ministre à prendre les initiatives nécessaires pour veiller à ce que cette police dispose d'une capacité suffisante pour remplir les missions judiciaires qui lui seront confiées.

04.06 **Marc Verwilghen**, ministre (néerlandais) : La criminalité organisée et la criminalité accompagnée de violence sont deux pierres angulaires du plan de sécurité et doivent donc être prioritaires dans le cadre de la politique de recherche et de poursuite de tous les parquets.

En septembre, j'ai demandé au conseil informel des procureurs du Roi quels aménagements il convenait à son estime d'apporter à la loi sur la comparution immédiate. Les procureurs du Roi ont rédigé un rapport d'une vingtaine de pages mais, à la dernière page, ils ont exprimé leurs doutes quant à la possibilité d'appliquer la procédure de comparution immédiate après y avoir apporté toutes les modifications proposées. L'extension de cadre requise en vue de l'application de cette procédure est entrée en vigueur. Or, cette procédure n'est pas appliquée. J'avoue que cela me rend perplexe.

Les capacités de recherche ont été déterminées au niveau fédéral et local. Tous ceux qui sont actuellement affectés à ce type de missions, resteront en place. L'apparition d'un problème au sein de la police fédérale indiquerait que celle-ci est actuellement confrontée à un manque de capacité.

L'incident est clos.

05 Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de la Justice sur "l'aide financière de l'Etat aux victimes d'actes intentionnels de violence" (n° 2759)

05.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Les victimes d'actes de violence peuvent bénéficier d'une aide financière de l'Etat si l'auteur n'est pas connu ou n'est pas solvable. Or, il ressort d'un audit de la Cour des comptes que les victimes doivent souvent attendre cinq ans pour obtenir aide. La commission compétente pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence n'a jamais vraiment bien fonctionné et accuse un retard de près de 2.000 dossiers. Jusqu'à présent, le ministre n'a pas encore réagi aux recommandations de la Cour des comptes en la matière.

Quelles mesures le ministre prendra-t-il ? Envisage-t-on une augmentation du personnel ? Le retard accumulé est-il différent selon qu'il s'agisse de la chambre néerlandophone ou de la chambre francophone ? La procédure est-elle modifiée ? Le

noodhulp nog toegepast? Denkt de minister aan een verplichting tot resultaatsverbintenis?

05.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): In 1997 waren er 8 hangende dossiers; in 1998 1592; in 1999 1879 en op 24 november 2000 waren het er 1983. Ik kan u hiervoor geen opsplitsing per taalrol geven.

Om de achterstand weg te werken zal competent personeel worden aangeworven en zal de procedure voor de commissie worden vereenvoudigd. Eind december zal er daarover een rapport klaar zijn, op basis waarvan een aantal voorstellen zal worden uitgewerkt.

De commissie zou per jaar 720 beslissingen moeten kunnen nemen. Dit jaar zal de commissie waarschijnlijk 687 beslissingen kunnen nemen. Ze werkt dus zeer behoorlijk, rekening houdend met de moeilijke start.

Omwille van de zeer goede informatiecampaagne over het bestaan van de commissie, nam het aantal verzoekschriften spectaculair toe. In 1997 waren er 218 Franstalige en 173 Nederlandstalige verzoekschriften; in 1998 respectievelijk 425 en 448; in 1999 402 en 313, en in 2000 401 en 285.

Pas in januari 1999 werden de nieuwe kamers samengesteld. Verder waren er in 1999 vier personeelsleden in zwangerschapsverlof, die slechts door één persoon werden vervangen. Deze elementen lagen mee aan de basis van de achterstand. De gemiddelde tijdsduur per dossier is in 2000 sterk verbeterd en ligt inzake noodhulp op circa 16 maanden en inzake hoofdhulp op circa 26 maanden. Deze positieve resultaten zijn te danken aan de grote inzet van het personeel van de commissie.

In de termijn van vijf jaar zit de periode vóór de veroordeling van de dader vervat. Toch moet de vergoedingsprocedure zelf worden versneld. Het stijgend aantal zittingen van de commissie resulteerde in een groter aantal beslissingen. Ook het gemiddeld aantal beslissingen per zitting is toegenomen. In samenwerking met de commissie zal worden gezocht naar een oplossing voor de bestaande problemen onder meer door frequentere zittingen en door de nodige opleiding voor het personeel.

De voorstellen van het Rekenhof worden onderzocht en zullen aanleiding geven tot wijzigingen. Intussen is mijn administratie bezig met een versoepeling van het systeem van noodhulp.

système de l'aide d'urgence est-il encore appliqué ? Le ministre envisage-t-il une obligation de résultat ?

05.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*néerlandais*) : En 1997, on dénombrait 8% de dossiers pendants pour 1.592 en 1998, 1.879 en 1999 et 1.983 au 24 novembre 2000. Je ne puis pas vous fournir la ventilation par rôle linguistique.

Pour résorber le retard, on recrutera du personnel compétent et on simplifiera la procédure devant la commission. Un rapport sur cette question sur la base duquel des propositions seront élaborées. sera disponible fin décembre.

La commission devrait pouvoir prendre 720 décisions par an. Cette année, elle pourra vraisemblablement en prendre 687. Elle fonctionne donc très convenablement, compte tenu des débuts difficiles.

A la suite de l'excellente campagne d'information qui a été menée pour faire connaître l'existence de la commission, le nombre de requêtes a spectaculairement augmenté. En 1997, on a dénombré 218 requêtes du côté francophone et 173 du côté néerlandophone; en 1998, il y en eu respectivement 425 et 448; en 1999, 402 et 313 requêtes et, en 2000, 401 et 285.

Les nouvelles chambres n'ont été constituées qu'en janvier 1999. En 1999, quatre membres du personnel ont bénéficié d'un congé de maternité et n'ont été remplacés que par une seule personne, ce qui explique en partie le retard accumulé.

La durée moyenne de traitement des dossiers, qui a sensiblement diminué en 2000, est d'environ 16 mois pour l'aide d'urgence et de 26 mois pour l'aide principale. Ces résultats positifs sont dus aux efforts importants déployés par le personnel de la commission.

Le délai de cinq ans recouvre la période antérieure à la condamnation de l'auteur. La procédure d'indemnisation proprement dite doit cependant être accélérée. L'augmentation du nombre de réunions de la commission a permis de prendre davantage de décisions. Le nombre moyen de décisions par réunion s'est lui aussi accru. En collaboration avec la commission, on cherchera à résoudre les problèmes existants, notamment en augmentant le rythme des réunions et donnant au personnel la formation requise.

Les propositions de la Cour des comptes sont à l'étude et donneront lieu à des modifications. En attendant, mon administration s'efforce d'assouplir le système de l'aide d'urgence. La commission a

De commissie heeft totnogtoe goed gewerkt en het idee van een resultaatsverbintenis is dus overbodig.

05.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Het antwoord van de minister geeft een goed inzicht in de werking van de commissie. Hoe zal echter de achterstand worden ingelopen? De achterstand in de uitbetaling van hulp is ook wel een gevolg van het gerechtelijk onderzoek. In andere landen kan wel financiële hulp worden toegekend zonder te moeten wachten op het gerechtelijk dossier.

05.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Het aantal zittingen wordt opgevoerd, mede om de achterstand in te lopen. Ook de opleiding van het personeel kan daartoe bijdragen. De suggestie van mevrouw Brepoels om de vergoedingsprocedure onmiddellijk na de feiten te starten, noodzaakt een wetswijziging.

Het incident is gesloten.

06 Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de verwerving van de Belgische nationaliteit" (nr. 2794)

06.01 Jo Vandeurzen (CVP): Tijdens de besprekingen over het asielbeleid zou de regering een aantal afspraken gemaakt hebben over de nationaliteitsverwerving.

Klopt die informatie? Zijn er al budgetten gereserveerd? Werden afspraken gemaakt inzake overleg met diverse instanties, onder meer met het Parlement? Wat werd er in de marge van dit debat door de regering beslist? Is er in budgetten voorzien voor deze wetswijziging?

06.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Er werden vier maatregelen genomen. Er zal een gemengde werkgroep worden samengesteld om de werkprocessen van de behandeling van de nationaliteits- en naturalisatieaanvragen te hertekenen. Daartoe werd reeds overleg gepleegd met het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken, met de voorzitter van de Naturalisatiecommissie van de Kamer en met de dienst Nationaliteit van de administratie van het departement Justitie.

Betreffende de verduidelijking van de criteria voor naturalisatie, wordt momenteel de rechtspraak van de commissie Naturalisatie bestudeerd.

Er zal een omzendbrief worden bezorgd aan de ambtenaren van de burgerlijke stand. Zij moeten er zich van vergewissen dat het dossier volledig is alvorens het wordt doorgestuurd naar de procureur

bien travaillé jusqu'à présent et l'idée d'une obligation de résultat est donc superflue.

05.03 Frieda Brepoels (VU&ID): La réponse du ministre donne une idée précise du fonctionnement de la commission. Comment le retard sera-t-il toutefois comblé ? Le retard dans le versement de l'aide résulte également de l'instruction judiciaire. Dans d'autres pays, on peut accorder une aide financière sans attendre le dossier judiciaire.

05.04 Marc Verwilghen , ministre (néerlandais): Le nombre de séances est accru, notamment pour combler le retard. La formation du personnel peut également y contribuer. La suggestion de Madame Brepoels de lancer la procédure d'indemnisation aussitôt après les faits nécessite une modification de la loi.

L'incident est clos.

06 Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'obtention de la nationalité Belge" (n° 2794)

06.01 Jo Vandeurzen (CVP): Au cours du débat sur la politique d'asile, le gouvernement aurait conclu certains accords relatifs à l'acquisition de la nationalité belge.

Cette information est-elle exacte ? Des budgets sont-ils déjà prévus à cet effet ? A-t-on décidé d'une concertation avec différentes instances, dont le Parlement ? Quelles décisions le gouvernement a-t-il prises en marge de ce débat ? Des budgets sont-ils prévus pour modifier cette loi ?

06.02 Marc Verwilghen , ministre (néerlandais): Quatre mesures ont été décidées. Un groupe de travail mixte sera constitué en vue de redéfinir la procédure à mettre en œuvre pour traiter les demandes de nationalité et de naturalisation. Une concertation a déjà eu lieu à ce sujet avec le cabinet du ministre de l'Intérieur, le président de la commission des naturalisations de la Chambre et le service des nationalités du département de la Justice.

En ce qui concerne les critères de naturalisation à préciser, on examine actuellement la jurisprudence de la commission des naturalisations.

Une circulaire sera transmise aux fonctionnaires de l'état civil. Ceux-ci doivent s'assurer que le dossier est complet avant de l'envoyer au procureur du Roi. Les fonctionnaires ont en quelque sorte un droit de

des Konings. De ambtenaren hebben dus een soort controlerecht op de basisvoorwaarden voor de twee procedures.

De naleving van de circulaire zal worden geëvalueerd in het kader van de studieopdracht aan EHSAL en ULB daaromtrent. Bij het einde van het eerste trimester van volgend jaar zullen de onderzoeksresultaten bekend zijn.

De minister van Binnenlandse Zaken werd gemachtigd veertien extra personeelsleden aan te werven voor de behandeling van de naturalisatieaanvragen op de dienst Vreemdelingenzaken.

06.03 Jo Vandeurzen (CVP): Ik heb reeds vroeger een evaluatie gevraagd van de snel-Belg-wet. Dat werd altijd verwezen naar volgend jaar. Nu verneem ik dat diverse adviezen werden gevraagd en dat er daaromtrent overleg is tussen de diverse departementen. Wat is nu de positie van de voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties? Is er ook overleg met de commissieleden? Hoe dan ook worden mijn vermoedens bevestigd. Ik wens dan ook duidelijk te weten welke criteria de commissie voor de Naturalisaties hanteert.

Het incident is gesloten.

07 Samengevoegde mondelinge vragen van
 - de heer Richard Fournaux aan de minister van Justitie over 'de wet op de kansspelen' (nr. 2756)
 - de heer Vincent Decroly aan de minister van Justitie over 'het toenemende aantal kansspelinrichtingen in de grenssteden' (nr. 2818)
 - de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over 'de wet op de kansspelen en de problematiek van de gokverslaving' (nr. 2847)

07.01 Richard Fournaux (PSC): De uitvoeringsbesluiten voor de wet waarbij de kansspelen gelegaliseerd worden, zijn nog altijd niet vastgesteld.

Hoewel ik het kan waarderen dat er eerst klaarheid geschapen wordt over de manier waarop die wet tot stand is gekomen, ben ik wel degelijk voorstander van het wetgevend initiatief zelf. Niettemin wil ik het Parlement en de minister opmerkzaam maken op een aantal wanpraktijken bij de inrichting van dergelijke spelen. De wet omvat nieuwe bepalingen betreffende de opening van lunaparken of speelzalen.

contrôle sur les conditions de base des deux procédures.

L'application de la circulaire doit faire l'objet d'une évaluation dans le cadre de la mission d'étude confiée à l'EHSAL et à l'ULB. Les résultats seront disponibles à la fin du premier trimestre de l'année prochaine.

Le ministre de l'Intérieur a été autorisé à recruter 14 agents supplémentaires pour traiter les demandes de naturalisation à l'Office des étrangers.

06.03 Jo Vandeurzen (CVP): Dans le passé, j'avais déjà demandé une évaluation de la loi relative à la naturalisation accélérée. Cette évaluation a été systématiquement repoussée à l'année suivante. Or, j'apprends que divers avis ont été demandés et qu'ils font l'objet d'une concertation entre les divers départements. Quelle position adopte actuellement le président de la commission des naturalisations ? Les membres de la commission sont-ils aussi associés à la concertation ? Quoi qu'il en soit, mes doutes sont confirmés. Par conséquent, j'aimerais que le ministre me dise clairement quels critères utilise la commission des naturalisations.

L'incident est clos.

07 Questions orales jointes de
 - M. Richard Fournaux au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux' (n° 2756)
 - M. Vincent Decroly au ministre de la Justice sur 'la multiplication de cercles de jeux dans certaines villes frontalières' (n° 2818)
 - M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur 'la loi sur les jeux de hasard et la problématique de la dépendance du jeu' (n° 2847)

07.01 Richard Fournaux (PSC): Les arrêtés d'application de la loi légalisant la pratique du jeu n'ont pas été pris.

Quoique j'approuve le fait qu'il faille d'abord faire toute la clarté sur la manière dont cette loi est passée, je confirme que je suis favorable à l'initiative législative elle-même. Je me dois néanmoins d'alerter le Parlement et le ministre sur une certaine dérive dans l'organisation des jeux. La loi prévoyait, en effet, de nouvelles dispositions pour l'ouverture des lunaparks ou des salles de jeux.

Het huidige status-quo dreigt afbreuk te doen aan de wil van de wetgever. Wat denkt de regering in deze te ondernemen ? Zal collega Coveliers, een nieuw wetsvoorstel indienen ?

Zal de regering de gemeenten instructies geven betreffende de inrichting van speelzalen ? Kunnen er bepaalde vergunningen worden ingetrokken, ook al werd er intussen geïnvesteerd ? De huidige onduidelijke situatie mag niet tot gevolg hebben dat eerbare bedrijven die in de sector zouden willen investeren, op één hoop gegooid worden met andere firma's.

07.02 Vincent Decroly (ECOLO-AGALEV): De heer Fournaux heeft de belangrijkste vragen al gesteld. Ik wil er nog één aan toevoegen : is de Kansspelcommissie sinds haar oprichting al bijeengekomen ? Moeskroen, Mesvin en Doornik zijn grenssteden waar heel wat Fransen naartoe komen. Groepen die in de sector van de in Frankrijk verboden speelzalen opereren, maken zich nu meester van die steden en trekken een aanzienlijk Frans én Belgisch cliënteel aan. De betrokken gemeenten hebben de middelen niet of onvoldoende middelen om de vele aanvragen tot inrichting van een speelzaal tegen te houden. De wet van 7 mei 1999 beperkt evenwel het aantal speelzalen van klasse II, maar blijkbaar zijn er nog geen uitvoeringsbesluiten. Wanneer zullen die worden vastgesteld ?

07.03 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): De desastreuze gevolgen van gokverslaving zijn gekend. De slots kwamen vorige week nog aan bod. Mevrouw Grauwels meende uit het antwoord van de minister te mogen besluiten dat deze ook uit lunaparken zouden moeten verdwijnen. Volgens mij is dat niet zo zeker. Graag wat meer duidelijkheid daarover. De markt van de kansspelindustrie evolueert razendsnel. Nepcasino's profiteren van het bestaande juridisch vacuüm.

Hoe staat het met de uitvoeringsbesluiten van de nieuwe wet? Kan in afwachting daarvan worden opgetreden tegenover speelhallen en nepcasino's? Welke maatregelen heeft de minister genomen met het oog op een betere controle na de inwerkingtreding van de wet?

07.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Er is een wet en die moet worden uitgevoerd. Dit staat buiten kijf. Ik vrees dat een aantal actoren baat hebben bij onduidelijkheid en dat zij deze ook mee creëren.

Le statu quo actuel risque fort de nuire à la volonté du législateur. Que va faire le gouvernement en cette matière ? Une nouvelle proposition de loi sera-t-elle déposée par notre collègue M. Coveliers ?

Le gouvernement compte-t-il donner des directives aux communes en matière de création de salles de jeux ? Certaines autorisations pourraient-elles être retirées, même s'il y a eu un investissement ? Il faudrait éviter que le flou actuel ait pour résultat de « mettre dans le même sac » que d'autres des entreprises honorables, désireuses d'investir dans le secteur.

07.02 Vincent Decroly (ECOLO-AGALEV): M. Fournaux a posé les questions essentielles. J'en ajouterai une. La Commission des jeux de hasard s'est-elle déjà réunie depuis sa création ? Mouscron, Menin et Tournai sont des villes frontalières qui attirent de nombreux Français. Les groupes qui s'occupent de cercles de jeux, interdits en France, ont commencé à investir ces villes, attirant ainsi une importante clientèle française et belge. Les communes concernées n'ont pas ou ont peu de moyens pour bloquer les nombreuses demandes d'installation de ces cercles de jeux. Or, la loi du 7 mai 1999 limite le nombre de cercles de classe II, mais il semble qu'il n'y ait encore aucun arrêté d'application. Quand ces arrêtés seront-ils pris ?

07.03 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Les conséquences désastreuses de l'assuétude aux jeux sont suffisamment connues. Les slots ont été évoqués la semaine dernière encore par Mme Grauwels, qui a estimé pouvoir déduire de la réponse du ministre que celui-ci entendait les bannir des lunaparks. Quel est exactement votre point de vue à ce propos? Le marché des jeux de hasard évolue à une vitesse vertigineuse. Les casinos virtuels profitent de l'actuel vide juridique.

Qu'en est-il des arrêtés d'exécution de la nouvelle loi? Dans l'attente de leur entrée en vigueur, des mesures sont-elles prises à l'encontre des lunaparks et des casinos virtuels? Quelles mesures le ministre a-t-il prises en vue de la mise en place d'un contrôle plus efficace après l'entrée en vigueur de la loi?

07.04 Marc Verwilghen , ministre (néerlandais): Cette matière est régie par une loi, laquelle doit être appliquée. Je crains qu'en l'espèce, l'imprécision ne serve les intérêts de certains, qui se plaisent dès lors à l'entretenir.

(Frans) De nieuwe wet reglementeert kansspelen in casino's, in drankgelegenheden en, en dat is nieuw, in speelzalen. Tevens werd de Kansspelcommissie in het leven geroepen, die advies moet uitbrengen over de wetgeving, controle moet uitoefenen op de sector en ook optreedt als politieagent. Voorts heeft de commissie een administratieve taak, daar zij de vijf soorten vergunningen die momenteel bestaan, uitreikt, opschort en intrekt. De commissie heeft haar werkzaamheden in het begin van dit jaar aangevat.

Het is niet bewezen dat pressiegroepen hun stempel zouden hebben gedrukt op het wordingsproces van deze wet. Het Parlement heeft de wettekst trouwens met een ruime meerderheid aangenomen. Als zou worden aangetoond dat lobbyisten de besluitvorming hebben beïnvloed, moet de wet worden aangepast. Uit de parlementaire controle blijkt de oprechtheid van de wetgever. De minister moet zich nu alleen nog bekommeren om de uitvoering van de wet.

De besluiten betreffende de inrichtingen van klasse II en III zijn klaar. Over een aantal daarvan hebben de Raad van State en de Inspectie van Financiën hun advies al uitgebracht. De andere besluiten zullen de komende dagen al aan de Raad van State om advies worden voorgelegd.

Hetzelfde staat ook te gebeuren voor de vergunningen voor de inrichtingen van klasse D en E. Andere besluiten zijn ook bijna rond.

Ik wil die hervorming nog voor het einde van het jaar in praktijk brengen, toch zeker wat de drankgelegenheden betreft. Wat de casino's betreft, zijn we goed opgeschoten met het normatieve werk. Zoals u weet zijn de casino's wettelijk verplicht ook aan bepaalde culturele vereisten te voldoen.

In die context wordt er overleg gepleegd met de Gemeenschappen, en de desbetreffende besluiten zullen binnen drie à zes maanden worden vastgesteld.

Mijnheer Decroly, de wet van 7 mei 1999 legt enkel een algemeen kader vast. Er moeten meer dan dertig besluiten worden vastgesteld. Een aantal daarvan werden al een de Ministerraad voorgelegd, andere werden de Raad van State om advies overgezonden. Het besluit tot vaststelling van de lijst van spelen van klasse III ligt momenteel bij de Raad van State.

Al die teksten zouden nog voor het einde van het jaar in het Belgisch Staatsblad moeten verschijnen.

(en français) La nouvelle loi régleme les jeux de hasard dans les casinos, les débits de boissons et, ce qui est une nouveauté, dans les salles de jeux. Cette loi a également créé la Commission des jeux de hasard, qui a un rôle d'avis sur la législation, de contrôle du secteur et de police. Elle a aussi un rôle administratif, puisqu'elle accorde, suspend et retire les cinq types de licences existantes. Elle a commencé ses travaux au début de l'année.

Une influence de groupes de pression dans le cadre de l'élaboration de cette loi n'a pas été démontrée. Le Parlement l'a d'ailleurs adoptée à une large majorité. Si une telle influence devait être démontrée, le texte de la loi devrait être adapté. Le contrôle parlementaire démontre la sincérité du législateur. Le seul souci du ministre doit être la mise en œuvre de la loi.

Les textes des arrêtés relatifs aux classes II et III sont rédigés. Le Conseil d'État et l'Inspection des Finances ont donné leur avis sur plusieurs de ceux-ci. Les autres arrêtés seront soumis au Conseil d'État dans les prochains jours.

Un sort identique est réservé aux licences des classes D et E. D'autres arrêtés sont aussi en voie d'achèvement.

Ma volonté est de mettre cette réforme en œuvre, au moins en ce qui concerne les débits de boissons avant la fin de cette année. Quant aux casinos, le travail normatif est bien avancé. Vous le savez, la loi impose que les casinos soient tenus à des impératifs culturels.

Dans ce contexte, une concertation est organisée avec les Communautés et les arrêtés seront pris dans un délai de trois à six mois.

A M. Decroly, je dirai que la loi du 7 mai 1999 ne fixe qu'un cadre général. Plus d'une trentaine d'arrêtés doivent être rédigés. Certains ont déjà été soumis au Conseil des ministres et d'autres à l'avis du Conseil d'État. L'arrêté déterminant la liste des jeux admis pour la classe III est au Conseil d'État.

Tous ces textes devraient paraître au Moniteur belge avant la fin de l'année.

Elf koninklijke besluiten werden reeds of worden eerdaags door de Ministerraad besproken. Voor een aantal daarvan werd het advies van de Raad van State bij hoogdringendheid gevraagd. Het gaat meer bepaald om de besluiten betreffende de lijst van spelen en de vergunning voor inrichtingen van klasse II en III; de voorwaarden voor de toekenning van de vergunning B, D en E; de kostprijs van de vergunningen; overleg- en klachtenprocedures; en de aan de leden van de Kansspelcommissie te verlenen hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Andere besluiten, onder meer over de toekenning, de intrekking en de opschorting van de vergunningen en over de reglementering van de casinospelen, moet de Kansspelcommissie nog bespreken.

(*Nederlands*) De wet van 7 mei 1999 verbiedt niet de virtuele casino's. Maar inbreuken op artikel 4 van deze wet, dat het verbod om één of meer kansspelen uit te baten bepaalt, worden bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en een boete van 100 tot 100.000 frank. De artikelen 301 en 302 van het Strafwetboek blijven van kracht.

Nog voor het einde van deze maand zullen zeer strikte richtlijnen aan de politiediensten en de parketten worden toegestuurd.

De commissie voor de kansspelen zal waken over de toepassing van de wet en de uitvoeringsbesluiten en zal een essentiële rol spelen in het opsporen en bestraffen van inbreuken in deze materie.

07.05 Richard Fournaux (PSC): U heeft het over 180 lunaparken. Worden de overige gesloten?

07.06 Minister Marc Verwilghen (Frans): ik 180 zeg, bedoel ik ook 180.

07.07 Richard Fournaux (PSC): Zijn de in de casino's toegestane gokautomaten die waarin de koninklijke besluiten voorzien?

07.08 Minister Marc Verwilghen (Frans): Voor de casino's is in verscheidene kansspelen voorzien: voor klasse II in vijf en voor klasse III in twee.

07.09 Richard Fournaux (PSC): Hoe zit het met de kansspelen in de cafés?

07.10 Minister Marc Verwilghen (Frans): Twee

Onze arrêtés royaux ont été discutés au Conseil des ministres ou le seront bientôt. L'urgence a été demandée au Conseil d'État pour un certain nombre d'entre eux. Ils concernent notamment la liste des jeux et la licence des classes II et III, les conditions d'obtention des licences B, D, E, les prix des licences, la concertation et les plaintes et la qualité d'officiers de police judiciaire à conférer à des membres de la Commission de jeux de hasard.

Plusieurs autres arrêtés, relatifs notamment à l'octroi, le retrait et la suspension des licences ainsi qu'à la réglementation de jeux de casinos, seraient à discuter par la Commission des jeux de hasard.

(*en néerlandais*) La loi du 7 mai 1999 n'interdit pas les casinos virtuels. Cependant, les infractions à l'article 4 de cette loi, relatif à l'interdiction d'exploiter un ou plusieurs jeux du hasard, sont punies d'une peine d'emprisonnement de 6 mois à 5 ans et d'une amende de 100 à 100.000 francs. Les articles 301 et 302 du Code pénal restent d'application.

Avant la fin du mois, des directives strictes seront envoyées aux services de police et aux parquets.

La commission des Jeux du hasard veillera à l'application de la loi et de ses arrêtés d'exécution et jouera un rôle essentiel dans recherche et dans la répression des infractions en la matière.

07.05 Richard Fournaux (PSC): Vous parlez de 180 lunaparks. Fermera-t-on les autres ?

07.06 Marc Verwilghen , ministre (en français): 180, c'est 180.

07.07 Richard Fournaux (PSC): Pour les casinos, les jeux automatiques autorisés sont-ils ceux prévus par les arrêtés royaux ?

07.08 Marc Verwilghen , ministre (en français): Pour les casinos, plusieurs types de jeux sont prévus. Pour la classe II, il y en a cinq, et pour la classe III, il y en a deux.

07.09 Richard Fournaux (PSC): Qu'en est-il des jeux dans les cafés?

07.10 Marc Verwilghen , ministre (en français):

spelen zijn toegestaan. Slots zijn verboden.

Deux jeux sont retenus. Les slots sont exclus.

07.11 Richard Fournaux (PSC): Zullen de spelen die de Nationale Loterij plant, worden toegelaten?

07.11 Richard Fournaux (PSC): Les jeux envisagés par la Loterie seront-ils autorisés?

07.12 Minister Marc Verwilghen (Frans): Ja, op voorwaarde dat ze vergelijkbaar zijn met de toegestane spelen.

Wij zullen vanzelfsprekend het advies van de commissie voor de Kansspelen inwinnen.

07.12 Marc Verwilghen , minister (en français): S'ils sont du même type que ceux qui sont autorisés, oui ; nous prendrons évidemment l'avis de la Commission des jeux de hasard.

07.13 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Ik zal het uitvoerig antwoord bestuderen en de uitvoering van de maatregelen opvolgen.

07.13 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): J'étudierai la réponse détaillée et veillerai à l'exécution des mesures.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de evaluatieopdracht inzake de drugwetgeving" (nr. 2832)

08 Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la mission d'évaluation de la législation en matière de drogues" (n° 2832)

08.01 Jo Vandeurzen (CVP): De minister heeft onlangs tijdens het debat over zijn beleidsnota verklaard dat hij aan het college van procureurs-generaal een evaluatie van het drugsbeleid zou vragen.

08.01 Jo Vandeurzen (CVP): Lors du récent débat sur sa note de politique générale, le ministre a indiqué qu'il demanderait au collège de procureurs généraux une évaluation de la politique menée en matière de drogues.

Wat is de draagwijdte van die evaluatieopdracht?

Quelle est la portée de cette mission d'évaluation ?

Intussen blijkt de regering vandaag een beslissing te willen nemen inzake het gedoogbeleid. De minister van Volksgezondheid heeft zelfs voor drie dagen een communicatieambtenaar aangesteld! Blijkbaar volstaat de heer Slangen nog niet.

Cela dit, le gouvernement semble vouloir décider dès aujourd'hui de la politique à mener en matière de tolérance. La ministre de la Santé publique a même désigné un fonctionnaire chargé de la communication pendant trois jours! Décidément, M. Slangen ne semble plus donner satisfaction.

Er zijn internationale overeenkomsten die een gedoogbeleid regelen. Hoe zal de opsporing en de vervolging in het vervolg worden georganiseerd? Heeft de minister intussen al een verslag ontvangen?

Il existe pourtant des accords internationaux définissant la politique en matière de tolérance de la drogue. Comment le dépistage et les poursuites seront-ils organisés à l'avenir ? Le ministre a-t-il déjà reçu un rapport ?

08.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Het evaluatiecolloquium van de richtlijn van 8 mei 1998 van 16 mei en 13 juni met gespecialiseerde magistraten wilde de magistraten horen over de opmerkingen van de Dienst Strafrechtelijk Beleid en over de vaststellingen van de professoren De Ruyver en Casselman.

08.02 Marc Verwilghen , ministre (néerlandais): Les participants au colloque d'évaluation de la directive du 8 mai 1998, qui s'est tenu les 16 mai et 13 juin en présence de magistrats spécialisés, ont souhaité entendre les magistrats au sujet des observations du service de la politique criminelle et des constatations des professeurs Deruyver et Casselman.

Bij de evaluatie bleek dat de processen-verbaal eerder op toevallige en niet-eenvormige wijze worden opgesteld, werden de begrippen gewone gebruiker en problematische gebruiker duidelijk gedefinieerd, werd de toepasbaarheid inzake

Cette évaluation a fait apparaître que les procès-verbaux sont dressés de façon plutôt hasardeuse et non uniforme, que les notions d'utilisateur ordinaire et d'utilisateur à problèmes sont clairement définies, que l'applicabilité du concept de consommateurs de

recreatieve druggebruikers nagegaan en kwamen de bemiddeling in strafzaken en het therapeutisch advies aan bod.

Verder werden de volgende elementen aangehaald: de autonomie van de politiediensten bij een crisissituatie van de betrokkene; de inbeslagneming van de verhandelde middelen; de inwerkingstelling van een kwantitatieve evaluatiemethodologie van de richtlijn, en de noodzaak van het opstellen van regels inzake de behandeling met vervangingsmiddelen.

Met deze opmerkingen werd rekening gehouden bij de opstelling van het drugsplan. Waarschijnlijk zal er in januari 2001 een nieuwe vergoeding plaatshebben inzake de methodologie. Op basis van de aanbevelingen van de parketten zal een kwantitatieve evaluatiemethode worden geïntegreerd in een omzendbrief.

Het Parlement kan over de evaluatie beschikken.

08.03 Jo Vandeurzen (CVP): Ik ben verheugd dat de minister de nodige inlichtingen zal geven. Reeds in een vorige omzendbrief werd het zogenaamde problematisch gebruik geregeld. Daarom is het nuttig om een debat in het Parlement te houden.

08.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Ik wil alle dubbelzinnigheid wegnemen inzake dat problematisch gebruik.

Het incident is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.42 uur.

drogues à des fins récréatives est contrôlée et que la médiation pénale et l'avis thérapeutique sont pris en considération.

En outre, les éléments suivants ont été cités : l'autonomie des services de police quand l'intéressé se trouve en état de crise, la saisie des substances ayant fait l'objet de la transaction, l'entrée en vigueur d'une méthode d'évaluation quantitative de la directive et la nécessité d'édicter des règles en matière de traitement des produits de substitution.

Il a été tenu compte de ces observations lors de la rédaction du plan de lutte antidrogue. Une nouvelle réunion sera probablement consacrée à la méthodologie en janvier 2001. Sur la base des recommandations des parquets, une méthode d'évaluation quantitative sera intégrée dans la circulaire.

Le Parlement pourra disposer de l'évaluation.

08.03 Jo Vandeurzen (CVP) Je me réjouis que le ministre fournisse les informations requises. L'usage dit « à problèmes » avait déjà été réglé dans une circulaire précédente. C'est la raison pour laquelle un débat parlementaire doit être consacré à cette question.

08.04 Marc Verwilghen , ministre (néerlandais): Je tiens à dissiper toute équivoque en ce qui concerne cet usage problématique.

L'incident est clos.

La réunion publique de commission est levée à 12.42 heures.